

4-5COM

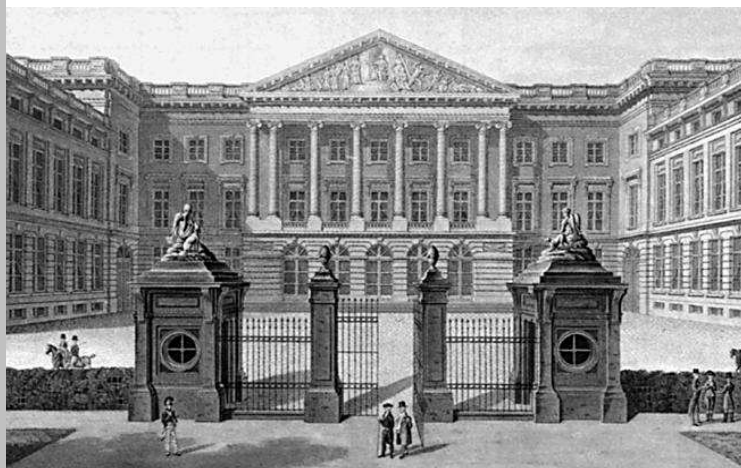
Verenigde Commissies

Donderdag 6 december 2007
Namiddagvergadering

Handelingen

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2007-2008

Session ordinaire 2007-2008

Sénat de Belgique

Annales

Commissions réunies

Jeudi 6 décembre 2007
Séance de l'après-midi

4-5COM

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be   www.dekamer.be

Afkortingen – Abréviations

CD&V–N–VA	Christen-Democratisch en Vlaams – Nieuw-Vlaamse Alliantie
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
LDD	Lijst Dedecker
MR	Mouvement réformateur
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a-spirit	socialistische partij anders – sociaal, progressief, internationaal, regionalistisch, integraal-democratisch, toekomstgericht
VB	Vlaams Belang

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be   www.lachambre.be

Inhoudsopgave	Sommaire
Mondelinge vragen.....4	Questions orales.....4
Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Justitie over «de opstart van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding» (nr. 4-44).....4	Question orale de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur «le démarrage de l’Institut de formation judiciaire» (n° 4-44).....4
Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de vice-eersteminister en minister van Financiën over «de belastingverminderingen voor passiehuizen» (nr. 4-38) 5	Question orale de M. Bart Martens au vice-premier ministre et ministre des Finances sur «les réductions d’impôt pour les maisons passives» (n° 4-38).....5
Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eersteminister en minister van Begroting en Consumentenzaken over «de geldafname bij banken» (nr. 4-41).....6	Question orale de M. Dirk Claes à la vice-première ministre et ministre du Budget et de la Protection de la consommation sur «le retrait d’argent auprès des banques» (n° 4-41).....6
Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de rechtspositie van Kosovo» (nr. 4-36) 8	Question orale de Mme Anne-Marie Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «le statut du Kosovo» (n° 4-36).....8
Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de Economische Partnerschapsakkoorden tussen de Europese Unie en de ACS-landen» (nr. 4-37) 10	Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre des Affaires étrangères sur «les Accords de partenariat économique entre l’Union européenne et les pays ACP» (n° 4-37) 10
Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap over «het Verdrag betreffende de rechten van personen met een handicap» (nr. 4-43).....12	Question orale de Mme Freya Piryns au ministre des Affaires étrangères et à la secrétaire d’État aux Familles et aux Personnes handicapées sur «le Traité concernant les droits des personnes handicapées» (n° 4-43).....12
Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over «het Belgisch standpunt over de voorstellen van de Europese Commissie in verband met de ontvlechting van de energiemarkten» (nr. 4-39).....14	Question orale de M. Bart Martens au ministre de l’Économie, de l’Énergie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur «le point de vue de la Belgique concernant les propositions de la Commission européenne relatives au découplage des marchés de l’énergie» (n° 4-39).....14
Mondelinge vraag van de heer Joris Van Hauthem aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Europese Zaken, over «de evaluatie van de paramedische interventieteams» (nr. 4-42) 16	Question orale de M. Joris Van Hauthem au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé des Affaires européennes, sur «l’évaluation des équipes d’intervention paramédicales» (n° 4-42).....16
Vraag om uitleg van mevrouw Els Schelfhout aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken over «de uitwijzing van uitgeprocedeerde asielzoekers en illegale vluchtelingen in medische behandeling» (nr. 4-25) 19	Demande d’explications de Mme Els Schelfhout au vice-premier ministre et ministre de l’Intérieur sur «l’expulsion de demandeurs d’asile déboutés et de réfugiés illégaux en traitement médical» (n° 4-25) 19
Vraag om uitleg van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Werk over «het elektronisch bewaren van arbeidscontracten» (nr. 4-16) 21	Demande d’explications de Mme Nahima Lanjri au ministre de l’Emploi sur «la conservation électronique des contrats de travail» (n° 4-16) 21
Vraag om uitleg van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Europese Zaken over «de financiële leefbaarheid van de dagcentra voor palliatieve patiënten» (nr. 4-22) 23	Demande d’explications de Mme Els Schelfhout au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé des Affaires européennes sur «la viabilité financière des centres de jour pour patients palliatifs» (n° 4-22) 23

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.20 uur.)

Mondelinge vragen**Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Justitie over «de opstart van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding» (nr. 4-44)**

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V–N–VA). – Misschien is staatssecretaris Van Quickenborne wel kandidaat-minister voor Justitie, aangezien hij mijn vraag zal beantwoorden. Op de zaken vooruit lopen is misschien de manier om het democratisch debat wat te verlevendigen. De regentendemocratie beweegt zich voort in een virtuele wereld. De verkozen parlementsleden kunnen hun taak niet uitoefenen en enkelen menen exclusief het algemeen welzijn te kunnen vertegenwoordigen.

De wet op het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding treedt op 2 februari 2008 in werking. Groot is dan ook de verrassing dat de regering het opstarten van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding blijkbaar als een lopende zaak beschouwt, terwijl de wet nog niet eens van kracht is. Het klopt dat er voor de directie – drie mandaten, waarvan nog één vacant – in een inlooperperiode voorzien is vanaf 1 december 2007.

Beschouwt de minister van Justitie het opstarten inderdaad als een lopende zaak?

Welke materiële middelen en welke instellingen worden ter beschikking gesteld van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding? Wie betaalt de wedden en de werkingskosten? Acht de minister het aanvaardbaar dat de Hoge Raad voor de Justitie dat allemaal moet voorfinancieren?

Hoe kan de maatregel worden ingepast in het begrip lopende zaken, rekening houdend met de evidente vaststelling dat de wet niet eens van toepassing is?

Bovendien vergt de uitvoering van de wet uitvoeringsbesluiten die nog niet genomen zijn, meer bepaald in verband met de installatie van de raad van bestuur van de parastatale instelling. Kan de minister mij mededelen of een parastatale instelling kan werken zonder dat de raad van bestuur die in de wet is opgenomen, benoemd en geïnstalleerd is?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Zoals bekend zijn op 1 december 2007 twee leden van de directie in functie getreden.

De minister van Justitie is ervan overtuigd dat de opstart van het Instituut wel degelijk tot de lopende zaken behoort. De FOD Justitie stelt het koninklijk besluit op dat een reeks bepalingen van de wet uitwerkt, nodig voor de goede werking van het instituut. De administratieve fase loopt nu.

Het koninklijk besluit over de raad van bestuur zal zeer binnenkort klaar zijn, zodat dat het instituut over zijn organen

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 20.)

Questions orales**Question orale de M. Hugo Vandenberghe à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur «le démarrage de l'Institut de formation judiciaire» (n° 4-44)**

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V–N–VA). – *Peut-être le secrétaire d'État Van Quickenborne est-il candidat au poste de ministre de la Justice, puisqu'il va répondre à ma question. Anticiper sur les événements peut permettre d'animer le débat démocratique. La démocratie des régents se meut dans un monde virtuel. Les parlementaires élus ne peuvent pas exercer leur mission et d'aucuns estiment pouvoir représenter exclusivement le bien-être général.*

La loi relative à l'Institut de formation judiciaire entrera en vigueur le 2 février 2008. Il est dès lors très surprenant que le gouvernement considère la mise en route de cet Institut comme une affaire courante alors que la loi n'est pas encore applicable. Il est exact que pour la direction – trois mandats dont un est encore vacant – on a prévu une période de rodage à partir du 1er décembre 2007.

La ministre de la Justice considère-t-elle effectivement la mise en route de l'Institut comme une affaire courante ?

Quels moyens matériels et quelles institutions sont-elles mises à la disposition de l'Institut de formation judiciaire ? Qui paie les salaires et les coûts de fonctionnement ? La ministre juge-t-elle acceptable que le Conseil supérieur de la Justice doive encore préfinancer ces dépenses ?

Comment la mesure peut-elle se concevoir comme une affaire courante alors que manifestement, la loi n'est pas encore applicable ?

De plus, l'exécution de la loi nécessite des arrêtés d'exécution qui ne sont pas encore pris, plus particulièrement concernant l'installation du conseil d'administration de l'organisme parastatal. La ministre peut-elle me dire si un organisme parastatal peut fonctionner sans que le conseil d'administration prévu dans la loi soit désigné et mis en place ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Comme on sait, monsieur le sénateur, deux membres de la direction sont entrés en fonction ce 1er décembre 2007.*

La ministre de la Justice est convaincue que la mise en route de l'Institut constitue bien une matière relevant des affaires courantes. Le SPF Justice prépare l'arrêté royal portant exécution d'une série de dispositions de la loi nécessaires au bon fonctionnement de l'Institut. La phase administrative est en cours.

Quant au conseil d'administration, l'arrêté royal sera prêt

en budget kan beschikken en optimaal kan functioneren. Intussen kunnen de directeurs alles installeren en op die manier de toekomst van de nieuwe parastatale instelling voorbereiden. Hun beslissingen moeten evenwel worden voorgelegd aan de raad van bestuur die op zeer korte termijn zal worden geïnstalleerd.

De minister van Justitie heeft aan de FOD Justitie gevraagd alles in het werk te stellen om de nieuwe instelling kosteloos onder te brengen in de lokalen van het departement, zodat er voldoende tijd is om daarna lokalen te huren die aangepast zijn aan de activiteit van het instituut.

De wedden zullen worden betaald door de Dienst Vaste Uitgaven van de FOD Financiën, zoals dat ook gebeurt voor het personeel van het federaal openbaar ambt.

De minister van Justitie heeft de nodige schikkingen getroffen, zodat de Hoge Raad voor de Justitie financieel niet tussenbeide moet komen ten voordele van het IGO.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V–N–VA). – Ik dank de staatssecretaris voor het antwoord, dat bij mij twee opmerkingen oproept.

Voorlopig staat de FOD Justitie dus in voor de financiering van het personeel van het instituut en daarmee kan ik akkoord gaan.

Ik kan echter absoluut niet akkoord gaan met het andere deel van het antwoord. Het is absoluut niet de taak van een ontslagnemend kabinet, dat niet het vertrouwen van de kamers geniet, uitvoeringsbesluiten te nemen bij een wet over een politiek heikel punt. De opstart van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding wordt immers betwist en er is niet nagegaan of daarvoor in de nieuw verkozen kamers een meerderheid bestaat. De ontslagnemende regering mag de installatie van een parastatale instelling, waarvoor de wet pas op 1 februari van kracht wordt, niet als een lopende zaak beschouwen. Voor die installatie moet de regering in de kamers een meerderheid hebben en in voorkomend geval moeten wij, parlementsleden, de gelegenheid krijgen ons daarover uit te spreken. Op dat punt kan ik het dus volstrekt niet eens zijn met de uitleg van de minister.

Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de vice-eersteminister en minister van Financiën over «de belastingverminderingen voor passiefhuizen» (nr. 4-38)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Bart Martens (sp.a-spirit). – Op 22 maart werd in de Senaat het wetsvoorstel tot invoering van een belastingvermindering voor passiefhuizen unaniem aangenomen. Na de behandeling in de Kamer op 19 april, werd de wet bekrachtigd op 27 april en op 10 mei in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd.

Passiefhuizen zijn zo goed geïsoleerd dat ze het bijna zonder verwarming kunnen stellen. Het gaat om een besparing op de energiefactuur van 75% tot 90%. De initiële meerkost voor de bouw van een passiefhuis wordt door de lagere energiefactuur terugverdiend. Het doel van de wet is deze innovatieve bouwtechnieken een extra duw in de rug te geven, zodat ze

sous peu, de telle sorte que l'Institut doté de ses organes et de son budget pourra fonctionner de manière optimale. Entre-temps, les directeurs peuvent tout mettre en place et préparer ainsi l'avenir de ce nouveau parastatal. Toutefois, leurs décisions devront être soumises au conseil d'administration qui sera installé à très court terme.

La ministre de la Justice a demandé au SPF Justice de tout mettre en œuvre pour que la nouvelle institution soit hébergée gracieusement dans des locaux occupés par le département afin de lui donner le temps nécessaire pour louer des locaux adaptés à son activité.

Les rémunérations seront payées par le service des Dépenses fixes du SPF Finances, comme c'est le cas pour le personnel de la Fonction publique fédérale.

La ministre de la Justice a fait en sorte que le Conseil supérieur de la Justice ne doive pas intervenir financièrement au bénéfice de l'IFJ.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V–N–VA). – Je remercie le secrétaire d'État de sa réponse qui appelle deux remarques de ma part.

Provisoirement, le SPF Justice est responsable du financement du personnel de l'Institut, je suis d'accord sur ce point.

Cependant, l'autre partie de la réponse ne me satisfait absolument pas. La mission d'un cabinet démissionnaire qui ne jouit pas de la confiance des chambres n'est certainement pas de prendre des arrêtés d'exécution d'une loi sur une question politique délicate. La mise en route de l'Institut de formation judiciaire est en effet contestée et on n'a pas vérifié si une majorité existait à cette fin dans les chambres nouvellement élues. Le gouvernement ne peut considérer l'installation d'un organisme parastatal, pour lequel la loi n'entre en vigueur que le 1er février, comme une affaire courante. Pour cette installation, le gouvernement doit avoir une majorité dans les chambres et nous, parlementaires, devons avoir l'occasion de nous exprimer. Sur ce point, je ne puis dès lors absolument pas être d'accord avec l'explication de la ministre.

Question orale de M. Bart Martens au vice-premier ministre et ministre des Finances sur «les réductions d'impôt pour les maisons passives» (n° 4-38)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Bart Martens (sp.a-spirit). – Le 22 mars, le Sénat adoptait à l'unanimité la proposition de loi instaurant une réduction d'impôt pour maisons passives. Après avoir été discutée à la Chambre le 19 avril, la loi fut sanctionnée le 27 avril et publiée au *Moniteur belge* le 10 mai.

Les maisons passives sont tellement bien isolées qu'elles peuvent quasiment se passer de chauffage. Les économies ainsi générées représentent 75 à 90% de la facture d'énergie. Le surcoût initial pour la construction d'une maison passive est compensé par la diminution de la facture énergétique. L'objectif de la loi est de donner une impulsion à ces techniques innovantes de construction afin qu'elles fassent

hun weg vinden naar de reguliere markt.

Voor de uitvoering van de wet, is echter nog een koninklijk besluit vereist, meer bepaald om de certificering van de passiefhuizen te regelen.

Artikel 4 van de wet bepaalt dat de wet vanaf het aanslagjaar 2008 van toepassing is.

Kan het koninklijk besluit binnenkort verwacht worden, zodat de wet vanaf het aanslagjaar 2008 effectief van toepassing is?

Kan de fiscale aftrek gecumuleerd worden met de belastingvermindering voor de energiebesparende maatregelen? Het optrekken van passiefwoningen impliceert immers een aantal andere energiebesparende technieken die eveneens in aanmerking komen voor een belastingvermindering, ik denk onder meer aan dakisolatie, zonnepanelen of hoogrendementbeglazing.

In de wetteksten vind ik alvast geen cumulatieverbod.

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

De administratie zal de eerstvolgende dagen een ontwerp van koninklijk besluit voorleggen, dat de certificering van passiefhuizen regelt.

De belastingvermindering is cumuleerbaar met die voor de energiebesparende uitgaven.

De heer Bart Martens (sp.a-spirit). – Ik hoop dat het koninklijk besluit snel zijn beslag krijgt, zodat het vanaf 1 januari 2008 voor iedereen die er recht op heeft duidelijk is dat deze belastingvermindering ook wordt toegekend.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eersteminister en minister van Begroting en Consumentenzaken over «de geldafname bij banken» (nr. 4-41)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Dirk Claes (CD&V-N-VA). – Einde vorige week vernamen we via de pers dat de banken van plan zijn hun klanten vanaf januari 2008 vijf tot vijftien cent extra aan te rekenen voor elke keer dat ze met een bankautomaat van een andere bank geld opnemen. Het gaat dan niet om kosten van een of andere extra service, maar om een vergoeding die de klanten moeten betalen voor het opnemen van hun eigen geld.

Enkele jaren geleden heb ik uit eigen onderzoek vastgesteld dat het aantal bankcontacten er zienderogen op achteruit ging. De banken lanceerden daarop in 2005 als oplossing het voorstel om niet de voor iedereen toegankelijke geldautomaten in aantal op te drijven, maar wel de selfbanks. Op zich een goede zaak, want meteen steeg het aantal openbare geldopnamemogelijkheden van duizend naar zeventuizend. Daardoor verdwenen ook de vele bestaande blinde vlekken in het land, waar het geld in bankautomaten, vooral tijdens het weekend, geregeld op raakte.

De minister van Consumentenzaken was vanaf het begin

leur chemin dans le marché régulier.

Pour l'exécution de la loi, un arrêté royal est pourtant encore nécessaire, plus particulièrement en vue d'organiser la certification des maisons passives.

L'article 4 de la loi précise que celle-ci est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2008.

Pouvons-nous espérer que l'arrêté royal sera élaboré d'ici peu afin que la loi soit effectivement applicable à partir de l'exercice d'imposition 2008 ?

La déductibilité fiscale peut-elle être cumulée avec la réduction d'impôt octroyée pour des mesures d'économie de l'énergie ? Bâtir des maisons passives implique en effet une série d'autres techniques visant à économiser l'énergie. Je pense, entre autres, à l'isolation du toit, aux panneaux solaires ou aux doubles vitrages à haut rendement.

Dans les textes de loi, je ne trouve aucune interdiction de cumul.

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je vous lis la réponse du ministre.*

L'administration va présenter, dans les tout prochains jours, un projet d'arrêté royal qui organise la certification des maisons passives.

La réduction d'impôt est cumulable avec celle octroyée pour des dépenses effectuées en vue de réaliser des économies d'énergie.

M. Bart Martens (sp.a-spirit). – *J'espère que l'arrêté royal verra vite le jour afin que toute personne ayant droit à cette réduction d'impôt sache à quoi s'en tenir à partir du 1er janvier.*

Question orale de M. Dirk Claes à la vice-première ministre et ministre du Budget et de la Protection de la consommation sur «le retrait d'argent auprès des banques» (n° 4-41)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Dirk Claes (CD&V-N-VA). – *Les banques envisagent de facturer, à partir de janvier 2008, de 5 à 15 cents supplémentaires pour chaque retrait effectué au guichet automatique d'une autre banque. Il ne s'agit pas du coût de l'un ou l'autre service supplémentaire mais d'un défraiement que le client doit payer pour pouvoir retirer son propre argent.*

Voici quelques années, j'ai constaté une forte diminution du nombre d'appareils Bancontact. En réaction, les banques ont proposé d'accroître le nombre des appareils de self-banking. Le nombre des appareils publics permettant les retraits est ainsi passé de 1.000 à 7.000 et les distributeurs de billets insuffisamment approvisionnés sont devenus plus rares.

La ministre de la de la Protection de la consommation a, dès le départ, été associée aux accords sur l'ouverture des self-bankings. Les banques ont signé une charte et ont réparti entre elles les coûts de ce service. Les banques qui avaient ouvert de nombreux self-bankings pouvaient ainsi être

betrokken bij de akkoorden over het openstellen van de selfbanks. De banken ondertekenden een charter en verdeelden de kosten daarvan onder elkaar. Banken die de laatste jaren veel selfbanks hadden opgezet, konden zo beloofd worden.

De banken verzekerden hun klanten meermaals dat voor deze dienst geen kosten zouden worden aangerekend, ook niet onrechtstreeks. In de toekomst zou evenmin sprake zijn van een vergoeding voor deze basisdienst. Klanten zouden dus in alle omstandigheden gratis hun eigen geld kunnen blijven opnemen.

Dit lijkt evident, maar blijkbaar niet voor de banken. Die maken nu plannen om hun klanten vanaf januari voor deze dienst te laten betalen. Bovendien rekenen sommige banken nu al een vergoeding aan, zonder dit vooraf aan hun klanten mee te delen. Willen ze misschien terug naar de tijd dat iedereen zich tijdens kantooruren naar het loket begeeft om een beetje geld op te nemen?

Eerder beslisten de banken al om alle openbare automaten weg te halen, zoals intussen al met vele is gebeurd, en brachten ze de clientèle bij gratis geld op te nemen in de selfbanks. Nu iedereen dat gewoon is, beginnen de banken er een fikse vergoeding voor te vragen.

Het eerste weekend dat de selfbanks voor iedereen werden opengesteld, ergens in 2006, waren er alleen al bij ING meer dan achtduizend klanten. Tegen 15 cent is dat goed voor 1.200 euro of bijna 50.000 frank. Dat is totaal onaanvaardbaar en druist in tegen alle gemaakte afspraken. De banksector moet toch beseffen dat ze haar eigen geloofwaardigheid hiermee op het spel zet. De banken riskeren zich bovendien te bezondigen aan discriminatie, want klanten die voor een dure bankservice kiezen, zouden die extra vergoeding niet hoeven te betalen. De kleine klanten zijn hier alweer de dupe.

Waarom delen de banken de kosten van deze service niet onder elkaar, zoals ze overigens aanvankelijk waren overeengekomen? Dan zouden de banken die meer inspanningen hadden gedaan om selfbanks aan te bieden, daarvoor beloofd worden. Ik weet ook wel dat banken financiële instellingen zijn, maar dat neemt niet weg dat ze hun klanten een minimum aan dienstverlening moeten aanbieden. De klant mag toch minstens verwachten dat hij met de huidige technologische middelen op een redelijke afstand van zijn woonst, zowel overdag als 's nachts zijn eigen geld kan opnemen, zonder daarvoor extra te hoeven betalen. Uiteraard hoeven niet alle selfbanks dag en nacht open te zijn.

Welke acties denkt de minister te ondernemen om deze plannen, die in strijd zijn met de boodschap die de banksector drie jaar geleden aan overheid en parlement verkondigde, teniet te doen?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van Minister Van den Bossche.

Vooreerst wens ik op te merken dat de prijzenreglementering onder de bevoegdheid valt van mijn collega, de minister van Economie.

Verschillende banken hebben aangekondigd dat ze hun

récompensées.

Les banques ont promis à leurs clients de ne pas leur imputer de coûts supplémentaires pour ce service et de leur permettre en toutes circonstances de retirer leur argent gratuitement.

Cette gratuité ne va apparemment pas de soi pour les banques puisqu'elles envisagent de rendre ce service payant à partir de janvier et qu'elles le facturent parfois déjà sans en avoir informé au préalable leurs clients. Elles ont pourtant encouragé leurs clients à effectuer les retraits aux appareils de self-banking en enlevant tous les distributeurs publics de billets.

En 2006, le premier week-end après que les appareils de self-banking ont été rendus accessibles à tous, ING a comptabilisé plus de 8.000 clients. Si un retrait avait été facturé 15 cents, ING aurait encaissé 1.200 euros. Ce surcoût va à l'encontre de tous les accords conclus. Les banques risquent de perdre toute crédibilité. En outre, le système proposé est discriminatoire puisque les clients qui optent pour un service bancaire plus onéreux sont exonérés de ce défraiement supplémentaire.

Pourquoi les banques ne répartissent-elles entre elles les coûts de ce service, comme convenu initialement ? Les banques doivent quant même offrir un minimum de services à leurs clients. Le client doit pouvoir retirer de l'argent jour et nuit à une distance raisonnable de son habitation sans pour cela devoir payer un supplément.

Quelles actions la ministre envisage-t-elle pour empêcher que les banques mettent à exécution ce projet qui est en totale contradiction avec le message qu'elles ont délivré, voici trois ans, aux autorités et au parlement ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je vous lis la réponse de la ministre Van den Bossche.*

Je tiens d'abord à signaler que la réglementation des prix relève de la compétence du ministre de l'Économie.

Plusieurs banques ont annoncé qu'à partir du 1er janvier 2008, elle factureront à leurs clients le retrait

klanten vanaf 1 januari 2008 kosten zullen aanrekenen voor het opnemen van geld met bankautomaten van een andere bank.

Het factureren van deze kosten is op zich niet verboden, maar de aanduiding ervan moet wel duidelijk en transparant zijn.

De wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument verplicht de banken om de prijzen van de producten en diensten die zij te koop aanbieden, duidelijk en ondubbelzinnig aan te duiden.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten moeten de banken erover waken dat de consumenten hun tarieven doorlopend kunnen raadplegen in de bank. Dit besluit legt tevens het model van de tariefaanduiding vast.

De banken die een wijziging in hun tarieven hebben aangekondigd, moeten de verschillende informatiedragers met hun tarieven aanpassen en dit ten laatste op het moment van de inwerkingtreding van de wijziging.

Tevens bepaalt dit besluit dat de consument vooraf en persoonlijk van elke tariefwijziging op de hoogte moet worden gebracht.

De Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie ziet toe op de naleving van deze reglementering.

Tot slot wijs ik erop dat sinds 1 november van dit jaar mensen gratis hun rekening kunnen opzeggen en indien ze dit doen een pro-ratoterugbetaling krijgen van de gemaakte kosten.

De tariefsimulator die we hebben opgesteld moet het de consumenten mogelijk maken de prijzen van de verschillende banken met elkaar te vergelijken. Dit moeten stimulansen zijn om de mobiliteit van de bankklanten te vergroten.

De heer Dirk Claes (CD&V–N–VA). – De minister van consumentenzaken heeft in 2005 slecht onderhandeld met de banksector. Het is een schande dat de kosten voor geldopnames mogen worden doorgerekend aan de consument. Het totaal van die kosten bedraagt miljoenen euro's en de burgers moeten die betalen, net nu alles duurder wordt. De prijzen van voeding, elektriciteit en stookolie stijgen. In de periode van Sinterklaas en Kerstmis, waarin de mensen veel uitgaven moeten doen, moeten ze ook nog bijkomende kosten betalen. Dat is ontoelaatbaar, vooral gezien de eerdere beloftes van de banken.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de rechtspositie van Kosovo» (nr. 4-36)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Ik ben zeker geen monomaan, maar wil toch nog eens terugkomen op de kwestie Kosovo. De internationale gemeenschap, vooral Europa, kan een belangrijke bijdrage leveren om te bewijzen dat het veiligheids- en defensiebeleid echt zinvol is.*

De laatste besprekingen tussen de Serviërs en de Kosovaren zijn mislukt. Omdat de minister mij gezegd had dat hij wachtte op het resultaat van die vergaderingen, herhaal ik mijn vragen die betrekking hebben op de toekomst en vooral

d'argent à un distributeur de billets d'une autre banque.

Cette facturation n'est pas interdite mais doit être claire et transparente, comme l'impose la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur.

En vertu de l'arrêté royal du 23 mars 1995 relatif à l'indication des tarifs des services financiers homogènes, le consommateur doit pouvoir consulter les tarifs de manière permanente dans l'établissement bancaire. Cet arrêté fixe également le modèle du tarif.

Les banques qui modifient leurs tarifs doivent adapter les différents supports matériels des tarifs au plus tard au moment de l'entrée en vigueur de la modification.

Cet arrêté précise en outre que le consommateur doit être informé au préalable et personnellement de toute modification des tarifs.

C'est la Direction générale Contrôle et Médiation du SPF Économie qui veille au respect de cette réglementation.

Je rappelle enfin que depuis le 1er novembre de cette année, le consommateur peut fermer gratuitement son compte et être remboursé au prorata des frais bancaires.

Le simulateur de tarifs que nous avons élaboré doit permettre au consommateur de comparer les tarifs des différentes banques, ce qui devrait stimuler la mobilité des clients des banques.

M. Dirk Claes (CD&V–N–VA). – *La ministre de la Protection de la consommation a mal négocié avec le secteur bancaire. Compte tenu des promesses faites par les banques, il est scandaleux que les coûts des retraits d'argent puissent être facturés au consommateur pour qui le coût de la vie est déjà très élevé.*

Question orale de Mme Anne-Marie Lizin au ministre des Affaires étrangères sur «le statut du Kosovo» (n° 4-36)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – *Loin d'être monomaniacque, je tiens quand même à revenir sur la question du Kosovo, à l'égard de laquelle la communauté internationale – et, surtout, européenne – peut jouer un rôle particulièrement important pour démontrer que la politique de sécurité et de défense a vraiment un sens.*

Les derniers pourparlers entre les Serbes et les Kosovars – on se demande s'ils y ont cru un tant soit peu – se sont soldés par un échec. Comme le ministre m'avait dit qu'il attendait le

op het standpunt van België in dat uitermate interessante dossier.

Aangezien het hier gaat om een gebied met een zeer bijzondere status, waar 93%, en vandaag wellicht nog meer, van de bevolking zich heeft uitgesproken voor de onafhankelijkheid, vraag ik mij af welke visie België daarop heeft, waar het die visie kenbaar maakt en hoe het reageert.

De lokale Kosovaarse overheden, die een nieuwe, absoluut rechtmatige democratische bevoegdheid hebben gekregen, hebben vanzelfsprekend dezelfde doelstelling voor ogen, ook al is de belangrijkste partij veranderd. De heer Thaçi heeft immers bevestigd dat de PDK, evenals vroeger de LDK, van oordeel is dat het tijdschema van de internationale gemeenschap moet worden gerespecteerd en dat bijgevolg een datum voor de onafhankelijkheidsverklaring moet worden vastgelegd. De VN heeft beslist dat de onderhandelingen op 10 december moeten worden afgesloten en dat het verslag van de Russische, Amerikaanse en Europese bemiddelaars aan de heer Ban Ki Moon, secretaris-generaal van de Verenigde Naties, moet worden overhandigd.

Dat rapport kan misschien wel enkele weken later worden overhandigd, maar begin januari moet in ieder geval een uitspraak vallen.

Hoe ziet België de rol die het kan spelen? Is de goedkeuring van een resolutie in de Veiligheidsraad wenselijk en wat kunnen wij op dat vlak doen? Aangezien België in de Veiligheidsraad zetelt, kunnen we daar op zijn minst aan werken, ook al heeft de minister van Buitenlandse Zaken wegens de interne discussies in Open Vld geen tijd om naar Madrid te reizen om deel te nemen aan de ministervergaderingen van de OVSE.

Hoe zal België reageren op een unilaterale onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo? Zal het zich aansluiten bij de positie van de Europese Unie? We weten dat onder meer Spanje moeilijk zal doen wegens het Catalaanse probleem. Er zullen natuurlijk aarzelingen zijn. Die zijn er altijd geweest, al sinds het Verdrag van Rome. Of zal België zich veeleer aansluiten bij het standpunt van de Verenigde Staten? Zal men blijven doen alsof men het Russische standpunt wil verzachten?

Ik geef u nu de kans om een klare en duidelijke uitspraak te doen over een fundamenteel onderwerp: kan een gebied dat zich haast unaniem uitspreekt voor de onafhankelijkheid, zijn doel bereiken na tien jaar aarzelingen en een jammerlijke bezetting door internationale strijdkrachten die er zelfs niet in geslaagd zijn het elektriciteitsnet te herstellen?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

De rol die België kan spelen ten aanzien van de delicate kwestie van de status van Kosovo situeert zich vooral in de context van de VN-Veiligheidsraad en de Europese Unie.

Zoals u in uw vraag onderstreept, zullen de directe onderhandelingen tussen de partijen, gevoerd onder de bescherming van de trojka, waarschijnlijk uitdraaien op een mislukking. Nochtans werden in die onderhandelingen alle mogelijke hypothesen inzake de uiteindelijke status onderzocht, maar geen enkele kon door beide partijen worden

résultat de ces réunions, lesquelles ont donc échoué, je pose à nouveau les mêmes questions, qui portent sur l'avenir et surtout sur la position de la Belgique dans ce dossier particulièrement intéressant.

S'agissant d'une zone au statut tout à fait particulier et dont 93% – voire davantage, aujourd'hui – de la population se prononce en faveur de l'indépendance, je me demande quelle est la vision de la Belgique, où celle-ci exprime cet avis et comment elle réagit. Telle est ma question.

Il est évident que les autorités locales kosovares réinvesties d'un pouvoir démocratique tout à fait fondé, gardent le même objectif, peut-être mieux établi qu'auparavant, et cela même si le parti principal a changé. En effet, M. Thaçi a confirmé que pour le PDK, comme c'était le cas auparavant pour la LDK, il faut respecter le calendrier international et dès lors, fixer une date pour la déclaration d'indépendance. La date fixée par l'ONU pour la clôture des négociations et à laquelle le rapport des médiateurs russes, américains et européens sera remis à M. Ban Ki Moon, secrétaire général des Nations unies, est le 10 décembre.

Même si cet acte est encore reporté de quelques semaines, il faudra de toute façon se prononcer au début janvier.

Quelle est, donc, la vision de la Belgique concernant le rôle qu'elle peut jouer? Pouvons-nous souhaiter l'adoption d'une résolution par le Conseil de sécurité et que faisons-nous en ce sens? Puisque la Belgique fait partie du conseil, nous pouvons au moins travailler sur le sujet, même si, en raison des discussions internes au Open Vld, le ministre n'a pas le temps de se rendre à Madrid pour participer aux réunions ministérielles de l'OSCE.

Comment la Belgique réagira-t-elle en cas de déclaration unilatérale d'indépendance du Kosovo? S'alignera-t-elle sur la position de l'Union européenne? Nous savons que l'Espagne, notamment, fera des difficultés en raison du problème catalan. Il y aura bien entendu des hésitations. Nous en avons toujours connu, depuis le Traité de Rome. La Belgique s'alignera-t-elle plutôt sur la position des États-Unis? Continuera-t-on à faire semblant de tenter d'adoucir la position russe?

Je vous donne ainsi l'occasion de vous prononcer clairement sur un sujet fondamental: une région quasi unanimement favorable à son indépendance peut-elle obtenir celle-ci, après dix ans d'hésitation et d'occupation déplorable par des forces internationales qui n'ont même pas réussi à y rétablir l'électricité?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre.

Le rôle que la Belgique peut jouer vis-à-vis de la délicate question du statut du Kosovo se situe essentiellement dans le contexte du Conseil de sécurité des Nations unies et dans le cadre de l'Union européenne.

Comme vous le soulignez dans votre question, les négociations directes entre parties menées sous l'égide de la Troïka s'achèveront probablement sur un constat d'échec. Pourtant, toutes les hypothèses envisageables en matière de statut final ont été examinées durant ces négociations et

erkend als basis voor een oplossing.

Als onderhandelingen tot een oplossing hadden kunnen leiden, had men daar zeker voor gekozen.

Hoewel de Veiligheidsraad geblokkeerd wordt door de weigering van Rusland om een nieuwe resolutie aan te nemen die de erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo en de Europese aanwezigheid op het terrein mogelijk moet maken, draagt de Europese Unie verantwoordelijkheid in dit dossier. Zij moet actief meewerken aan de ontwikkeling van een toekomstige Europese 'rechtsstaat'-missie in het kader van de reorganisatie van de internationale aanwezigheid in Kosovo. Het doel van die missie is uiteraard de duurzame stabiliteit in de Balkan, maar de Europese Unie moet ook bewijzen dat ze in staat is eensgezind op te treden wanneer ze geconfronteerd wordt met strategische uitdagingen in haar onmiddellijke omgeving. Het dossier staat op de agenda van de volgende Europese Raad en België zal daar actief aan deelnemen.

De onafhankelijkheidsverklaring die de Kosovaarse overheid gaat aankondigen, behoort fundamenteel tot de bevoegdheid van die overheid. Natuurlijk zou elk initiatief van die aard rekening moeten houden met de bezorgdheid en verantwoordelijkheid van de voornaamste spelers die betrokken zijn bij de zoektocht naar een oplossing voor het statuut van Kosovo. Het spreekt vanzelf dat België zoveel mogelijk rekening zal houden met de Europese belangen en de eenheid van de Europese Unie.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Die eenheid is een politiek concept. Zal ons land toegeven dat het geen eigen standpunt heeft en zich aansluit bij de meerderheid van de Europese lidstaten of zal het de lidstaten volgen die al hebben aangekondigd dat ze het moeilijk hebben met dat probleem wegens de toestand in hun eigen land, zoals bijvoorbeeld Spanje? Overstijgen we het probleem van Catalonië en erkennen we dat het Kosovaarse onafhankelijkheidsstreven rechtmatig is? Die onafhankelijkheid is ook wenselijk om financiële redenen, want de permanente aanwezigheid van de strijdkrachten om het huidige onstabiele status-quo te bewaken, kost de internationale gemeenschap en organen veel geld.*

Het zou natuurlijk nog veel erger zijn mocht men gewoon wachten op een nieuw drama, dat men dan zou kunnen aanwenden om te bevestigen dat de instabiliteit van Kosovo het bewijs is dat deze regio niet in staat is om zichzelf te besturen. Dat zou een schande zijn.

Ik zou de staatssecretaris willen vragen een boodschap over te brengen aan de minister van Buitenlandse Zaken. Als hij over enkele maanden nog steeds in functie is, hoop ik dat hij een constructieve houding zal aannemen en zich zal uitspreken ten gunste van de Kosovaarse onafhankelijkheid.

Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de Economische Partnerschapsakkoorden tussen de Europese Unie en de ACS-landen» (nr. 4-37)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

aucune d'elles n'a pu être reconnue comme base de solution par les deux parties.

Si une solution négociée avait été possible, elle aurait été choisie.

Le blocage du Conseil de sécurité dû au refus de la Russie de voter une nouvelle résolution permettant de reconnaître l'indépendance du Kosovo ainsi qu'une présence européenne sur le terrain ne peuvent dispenser l'Union européenne de prendre ses responsabilités dans ce dossier, y compris en participant activement au déploiement d'une future mission européenne « État de droit » dans le cadre d'un réaménagement de la présence internationale au Kosovo. L'enjeu de cette mission est évidemment la stabilisation durable des Balkans, mais aussi la capacité de l'Union européenne d'agir comme un acteur global lorsqu'elle est confrontée à des défis stratégiques dans son voisinage immédiat. Le dossier est à l'agenda du prochain Conseil européen et la Belgique y participera activement.

Quant à la déclaration d'indépendance que les autorités kosovares vont annoncer, elle est fondamentalement du ressort de ces autorités. Évidemment, toute initiative de ce genre devrait tenir compte des préoccupations et responsabilités des principaux acteurs impliqués dans la recherche d'une solution à la question du statut du Kosovo. Il va de soi que la Belgique adoptera l'attitude la plus conforme aux intérêts européens et à la cohésion de l'Union européenne.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – La cohésion est un concept très politique. Admettra-t-on que la Belgique n'a pas de position propre et qu'elle s'aligne sur la plus grande partie des États de l'Union européenne ou va-t-elle suivre les États qui ont déjà annoncé leurs immenses difficultés face à ce problème, en raison de leur situation interne, je pense notamment à l'Espagne ? Va-t-on dépasser le problème de la Catalogne pour admettre que, dans le cas du Kosovo, l'indépendance est fondée en droit ? Accessoirement, elle est également fondée financièrement car la présence permanente coûte très cher à la communauté internationale et aux organismes qui assurent la surveillance du statu quo épisodique auquel on assiste aujourd'hui.

Une situation bien pire serait d'attendre qu'un drame survienne, drame qui servirait à affirmer que l'instabilité du Kosovo démontre l'incapacité de cette région à se gérer elle-même. Ce serait scandaleux.

J'aimerais, monsieur le secrétaire d'État, que vous transmettiez un message à M. le ministre des Affaires étrangères. S'il est toujours en fonction dans le mois à venir – on ne sait jamais ce qui peut se passer en Belgique –, j'espère que, dans une attitude constructive, il se prononcera en faveur de l'indépendance du Kosovo.

Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre des Affaires étrangères sur «les Accords de partenariat économique entre l'Union européenne et les pays ACP» (n° 4-37)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). – *De Senaat heeft op 8 november 2007 een resolutie goedgekeurd betreffende de Belgische houding inzake de einddatum van de onderhandelingen voor Economische Partnerschapsakkoorden (EPA's) tussen de Europese Unie en de ACS-landen.*

De resolutie verzoekt de regering om in de EU-ministerraad:

1° met het oog op het behoud en de versterking van de regionale integratie tussen de ACS-landen, te pleiten voor een zo groot mogelijke inspanning om de ACS-regio's bij elkaar te houden en niet te laten uiteenvallen door akkoorden met individuele landen of subregio's;

2° te verdedigen dat de uitvoer van de ACS-landen naar de EU niet getroffen wordt door de herinvoering of verhoging van invoertarieven en dus ongehinderd kan voortgaan, ook voor de ACS-landen die zich niet in de mogelijkheid bevinden om vóór 31 december 2007 een deelakkoord over de handel in goederen te ondertekenen;

3° steun te verlenen aan het sluiten van akkoorden, vóór 1 januari 2008, tussen de EU en de ACS-regio's die in staat zijn om dergelijke akkoorden te sluiten, waarbij wordt voorzien in regelingen voor de markttoegang van goederen die verenigbaar zijn met de regels van de Wereldhandelsorganisatie.

Een groep senatoren heeft dit voorstel ingediend. Het is trouwens het bewijs van de waakzaamheid die onze regering, onze Staat en onze assemblee, ondanks de huidige situatie, nog aan de dag kunnen leggen ten opzichte van internationale onderhandelingen.

Kunt u me zeggen welke houding België, met een regering van lopende zaken, in de volgende EU-ministerraad voor Ontwikkelingssamenwerking zal aannemen met betrekking tot de economische partnerschapsakkoorden tussen de Europese Unie en de ACS-landen?

Kunt u me ook zeggen wie ons land in die omstandigheden zal vertegenwoordigen?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – *De minister van Buitenlandse Zaken schenkt bijzonder veel aandacht aan dit dossier dat voor de ACS-landen uiterst belangrijk is. De resolutie die door de Senaat werd aangenomen, is in deze fase een nuttig werktuig.*

Wat de regionale integratie betreft, heeft België ervoor gepleit dat de Economische Partnerschapsakkoorden een versterking van de regionale integratie in de ACS-landen tot gevolg hebben. Wij leggen er de nadruk op dat de akkoorden die de Commissie met de deelregio's en de individuele landen sluit die regionale integratie niet in de weg mogen staan.

De minister is het er ten volle mee eens dat elke verhoging van de invoerrechten in de Europese Unie na 31 december van dit jaar, de dag waarop het handelsregime van het Cotonou-Verdrag vervalt, moet worden voorkomen. De minister staat open voor elke oplossing die conform de regels is van het internationale legaliteit, in het bijzonder van de WTO.

België zal de komende dagen steun verlenen aan het sluiten van voorlopige akkoorden met een maximum aan regio's en

Mme Olga Zrihen (PS). – *Le 8 novembre 2007, le Sénat a adopté une proposition de résolution relative à la position de la Belgique concernant la date butoir des négociations de partenariat économique – APE – entre l'Union européenne et les pays ACP.*

La résolution demande principalement au gouvernement, au sein du Conseil des ministres de l'UE :

1° De plaider en vue du maintien et du renforcement de l'intégration régionale entre les pays ACP, pour une maximalisation des efforts, afin de maintenir la cohésion des régions ACP et d'éviter leur éclatement à la suite d'accords conclus avec des pays individuels ou des sous-régions ;

2° De plaider pour que les exportations des pays ACP vers l'UE ne soient pas confrontées à la réintroduction ou à l'augmentation des droits de douane et pour qu'elles puissent donc continuer sans entraves, y compris pour les pays ACP qui ne seront pas en mesure de signer avant le 31 décembre 2007 un accord partiel sur le commerce de marchandises ;

3° D'appuyer la conclusion avant le 1er janvier 2008, entre l'Union européenne et les régions ACP qui sont en mesure de les conclure, d'accords comprenant des régimes d'accès des marchandises au marché compatibles avec les règles de l'Organisation Mondiale du Commerce.

Nous avons lancé cette proposition avec plusieurs collègues. Celle-ci montre d'ailleurs la vigilance que notre gouvernement, notre État et notre assemblée, malgré la situation actuelle, peuvent encore avoir à l'égard des négociations internationales.

Avec un gouvernement en affaires courantes, pourriez-vous me dire quelle position la Belgique compte prendre lors du prochain Conseil des ministres européens en charge du développement concernant les accords de partenariat économiques entre l'Union européenne et les pays ACP ?

Pourriez-vous également me dire qui nous représentera dans ces circonstances ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Le ministre des Affaires étrangères suit avec beaucoup d'attention ce dossier dont les enjeux pour les pays ACP sont particulièrement importants. Le projet de résolution adopté par le Sénat constitue une contribution utile dans cette étape.*

En ce qui concerne plus particulièrement l'intégration régionale, la Belgique a plaidé de manière cohérente pour que les accords de partenariat économique conduisent à un renforcement de l'intégration régionale dans les pays ACP. Nous insistons actuellement pour que les accords conclus par la Commission avec des sous-régions et des pays individuels ne nuisent pas à cette intégration régionale.

Quant au régime commercial au début de l'année prochaine, le ministre souscrit entièrement à l'objectif d'éviter toute augmentation des droits d'importation dans l'Union européenne lorsque le régime commercial de l'Accord de Cotonou viendra à échéance, soit le 31 décembre de cette année. Le ministre est ouvert à toute solution respectueuse de la légalité internationale, en particulier l'OMC.

Enfin, en ce qui concerne l'appui à la conclusion d'accords

landen om een zo ruim mogelijke vervroegde toepassing van het duty-free/quota-free-regime mogelijk te maken. België zal die lijn volgen in de Raad Algemene Zaken van 10 en 11 december. Het zal zich ook inspannen om van de Europese Commissie garanties te krijgen over de noodzakelijke coherentie tussen de handelsregimes die zullen worden ingevoerd en de hervorming van de gemeenschappelijke organisatie van de suikermarkt.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). – *Weet u wie ons land in die onderhandelingen zal vertegenwoordigen?*

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – *Dat weet ik niet, maar België zal zeker vertegenwoordigd zijn.*

De voorzitter. – *Toen ik minister van Ontwikkelingssamenwerking was, nam ik deel aan de onderhandelingen over die kwestie. Ik ga er dus van uit dat mijn opvolger België zal vertegenwoordigen.*

Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap over «het Verdrag betreffende de rechten van personen met een handicap» (nr. 4-43)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – *Naar aanleiding van de Europese dag voor kinderen met een handicap, afgelopen maandag 3 december, vraag ik aandacht voor het verdrag dat op 13 december 2006 door de Verenigde Naties werd goedgekeurd. In dat nieuwe verdrag worden de rechten van personen met een handicap expliciet vastgelegd. De Belgische overheid ondertekende het nieuwe verdrag reeds, maar ratificeerde het nog niet. Daardoor heeft het nog geen kracht van wet.*

Aangezien België het verdrag ondertekende, ga ik er van uit dat ik de meeste aanwezigen niet meer hoeft te overtuigen van het belang ervan. Toch even enkele belangrijke aspecten op een rij.

Voor de eerste keer is een document over de rechten van personen met een handicap niet meer vrijblijvend. Het is afdwingbaar, moet worden ingevoerd in nationale wetgeving en zal worden gecontroleerd. Een comité zal waken over de uitvoering van het verdrag. Individuen en organisaties kunnen tegen een lidstaat ook een klacht indienen als de rechten van personen met een handicap niet worden gerespecteerd.

Uit het verdrag spreekt een vernieuwende geest. De weliswaar belangrijke aandachtspunten van bescherming en verzorging van personen met een handicap uit vroegere tijden verliezen aan waarde. Het accent komt nu te liggen op het feit dat personen met een handicap in de eerste plaats mensen zijn en dus rechten hebben, en ook kansen en mogelijkheden moeten krijgen.

Het verdrag bevat enkele nieuwe principes en uitgangspunten. Ik som ze even op.

provisoires sur le commerce des marchandises, la Belgique appuie la conclusion, dans les prochains jours, d'accords avec un maximum de régions et de pays de manière à permettre une application anticipée la plus large possible du régime duty-free quota-free. Lors du Conseil Affaires générales des 10 et 11 décembre, la Belgique suivra cette ligne. Elle s'efforcera également d'obtenir des assurances de la part de la Commission européenne quant à la cohérence qui doit exister entre les régimes commerciaux qui se mettent en place et la réforme de l'organisation commune du marché du sucre.

Mme Olga Zrihen (PS). – *Savez-vous qui nous représentera dans les différentes négociations ?*

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je l'ignore, mais il est certain que notre pays sera représenté.*

M. le président. – *Je peux vous dire que, lorsque je faisais partie du gouvernement, c'est moi qui participais aux négociations sur ces sujets-là. Je suppose donc que mon successeur nous y représentera.*

Question orale de Mme Freya Piryns au ministre des Affaires étrangères et à la secrétaire d'État aux Familles et aux Personnes handicapées sur «le Traité concernant les droits des personnes handicapées» (n° 4-43)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Freya Piryns (Groen!). – *À l'occasion de la Journée européenne de l'enfant handicapé du mardi 3 décembre, je demande de l'attention pour la Convention relative aux droits des personnes handicapées adoptée par les Nations unies le 13 décembre 2006. Ce nouveau traité définit explicitement les droits des personnes handicapées. Le gouvernement belge a déjà apposé sa signature sous cette convention mais celle-ci n'a pas encore été ratifiée. Elle n'a dès lors pas encore force de loi.*

Puisque la Belgique a signé ce traité, je pars du point de vue que je ne dois plus convaincre la plupart des sénateurs présents de son importance. Je voudrais néanmoins revenir sur certains aspects essentiels.

C'est la première fois qu'un acte sur les droits de la personne handicapée n'est plus facultatif. Il est contraignant, doit être intégré dans le droit national et sera contrôlé. Un comité veillera en effet à l'exécution de cette convention. Des individus et des organisations peuvent y aussi déposer une plainte contre un État partie à la convention lorsque les droits de personnes handicapées ne sont pas respectés.

Cette convention est animée par un esprit nouveau. Les anciennes priorités, en vérité importantes, de protection des personnes handicapées et de soins à ces personnes ont perdu en valeur. L'accent est mis à présent sur le fait que les personnes handicapées sont avant tout des êtres humains et ont donc des droits et doivent bénéficier comme les autres d'opportunités et de possibilités.

La convention comporte quelques nouveaux principes et concepts. Je vous les résume.

- De deelname aan een inclusieve ‘gewone’ samenleving moet worden gegarandeerd. Mensen met een handicap mogen niet in een aparte wereld of een apart circuit worden ondergebracht.
- Mensen met een handicap moeten zelfstandig kunnen leven, indien nodig in een beschermde omgeving, maar dan wel zelfstandig.
- Mensen met een handicap moeten kunnen kiezen welke zorg ze krijgen en of ze in een instelling worden opgenomen.
- Er moet worden voorzien in ondersteuning zodat personen met een handicap zelf juridisch bindende beslissingen kunnen nemen.
- Het recht op leven.
- Het principe van redelijke aanpassing met het oog op toegang tot gewoon onderwijs en werk.
- Het recht op privacy.
- Toegankelijkheid, in de brede zin, en het recht op persoonlijke mobiliteit.
- Het recht op betrokkenheid van personen met een handicap en hun organisaties in de beleidsontwikkeling.
- Het recht op het gebruik van *peer support*, persoonlijke assistentie enzovoort.

Hoe ver is het ratificatieproces momenteel gevorderd in België?

Wanneer mag de ratificatie van het verdrag door ons land verwacht worden?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

Het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en het bijbehorende protocol werden door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 13 december 2006 goedgekeurd.

Het Verdrag en het protocol werden door België ondertekend op 30 maart 2007, de eerste dag waarop die instrumenten openstonden voor ondertekening.

De diensten van de minister hebben in nauwe samenwerking met de FOD Justitie en de FOD Sociale Zekerheid al verschillende maatregelen genomen die nodig zijn om de procedure te starten voor een spoedige ratificatie door ons land.

Die ratificatie zal echter pas kunnen gebeuren nadat niet alleen het federale parlement, maar ook de parlementen van de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie met de verdragen zullen hebben ingestemd.

De inhoud van die juridische instrumenten behoort immers niet alleen tot de bevoegdheid van de federale overheid, maar ook tot die van de gefedereerde overheden. De instemmingprocedures bij die overheden zijn ook nog niet afgerond.

De federale regering is overtuigd van het belang van het

– La participation à une vie sociale « normale » doit être garantie. Les personnes handicapées ne doivent pas être reléguées dans un monde ou un circuit séparé.

– Les handicapés doivent pouvoir mener une vie indépendante, si nécessaire dans un environnement protégé, mais toujours avec autonomie.

– Les personnes handicapées doivent pouvoir choisir les soins qu’elles reçoivent et décider de leur entrée ou non dans une institution.

– Il faut prévoir une assistance aux personnes handicapées pour qu’elles puissent prendre elles-mêmes des décisions juridiquement valides.

– Le droit à la vie.

– Le principe d’adaptation raisonnable en vue de l’accès à un milieu de travail ou d’enseignement normal.

– Le droit à la vie privée.

– L’accès au sens large et le droit à la mobilité personnelle.

– Le droit à l’implication des personnes handicapées et de leurs organisations dans la politique.

– Le droit au recours à l’aide de pairs, à l’assistance personnelle, etc.

Où en est le processus de ratification en Belgique ?

À quelle date la ratification de cette convention par notre pays peut-elle être attendue ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d’État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je vous lis la réponse du ministre.*

La Convention relative aux droits des personnes handicapées et le protocole additionnel ont été adoptés par l’Assemblée générale des Nations unies le 13 décembre 2006.

La convention et protocole ont été signés par la Belgique le 30 mars 2007, le premier jour où ces instruments ont été ouverts à la signature.

Les services du ministre, en étroite collaboration avec les SPF de la Justice et des Affaires sociales, ont pris les diverses mesures nécessaires pour mettre en branle la procédure en vue d’une ratification rapide par notre pays.

Toutefois, cette ratification requiert l’assentiment non seulement du parlement fédéral mais aussi des parlements des Communautés et des Régions ainsi que celui de la commission communautaire commune.

La teneur de ces instruments juridiques relève en effet non seulement des compétences de l’État fédéral mais aussi de celles des entités fédérées. Les procédures d’assentiment auprès de ces entités ne sont pas encore terminées.

Le gouvernement fédéral est convaincu de l’importance du renforcement des droits et de l’amélioration des conditions de vie des personnes handicapées, tant au niveau national qu’international. Il fera tout ce qui est en son pouvoir pour que la Belgique ratifie aussi vite que possible cette convention

versterken van de rechten en het verbeteren van de levensomstandigheden van gehandicapten op het nationale en het internationale niveau. De regering zal al het mogelijke doen opdat België het verdrag en het protocol zo snel mogelijk ratificeert, conform de verschillende procedures.

Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over «het Belgisch standpunt over de voorstellen van de Europese Commissie in verband met de ontvlechting van de energiemarkten» (nr. 4-39)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Bart Martens (sp.a-spirit). – In *De Tijd* van dinsdag 4 december 2007 las ik tot mijn verbazing het volgende: ‘Op de EU-ministerraad verdedigde België het principe dat de netbeheerder zo onafhankelijk mogelijk moet zijn van de “historische” operator. België aanvaardt echter geen volledige scheiding tussen energieleveranciers en netwerkbedrijven. De energieproducent Electrabel moet een minderheidsbelang kunnen houden in de netwerkbeheerders voor gas en elektriciteit, Fluxys en Elia.’

De voorstellen van de Europese Commissie met betrekking tot de scheiding tussen producenten, leveranciers en netbeheerders dateren al van september, toen de Commissie het zogenaamde derde Energiepakket lanceerde. De Commissie is voorstander van een radicale opsplitsing tussen de activiteiten op het gebied van de levering van gas en elektriciteit en het beheer van het aardgas- en hoogspanningsnet. De voormalige nationale monopolisten houden in verschillende lidstaten in de praktijk immers nog altijd strategische posities aan in de eigendom en het beheer van de netwerken en staan op die manier een eerlijke toegang voor nieuwkomers in de weg. Ze kunnen daardoor tevens strategische informatie van die nieuwkomers misbruiken of de aanpassingen aan het net die noodzakelijk zijn voor de nieuwe productie tegenwerken. Een verdere ontvlechting van productie, transport, distributie en levering is volgens de Europese Commissie dan ook een noodzakelijke voorwaarde voor een gezonde en echt vrijgemaakte elektriciteits- en gasmarkt.

In België bekleedt het Franse SUEZ een dominante positie in de stroom- en gasmarkt. Door de sterke aanwezigheid van SUEZ/Electrabel in het beheer van het gasnet, het hoogspanningsnet en de distributienetten kan de groep strategische beslissingen nemen of blokkeren. Op die manier kan voor nieuwe spelers een eerlijke toegang tot de netten ook in ons land niet worden gegarandeerd. Naar aanleiding van de aangekondigde fusie tussen SUEZ en Gaz de France, formuleerde de regulator van onze markt – de CREG – in maart 2006 een reeks aanbevelingen om de goede werking van de Belgische elektriciteits- en gasmarkt te verbeteren en te vrijwaren voor de toekomst. Een van de door de CREG voorgestelde maatregelen was juist de ontvlechting van de netbeheerders en de producenten/leveranciers om de onafhankelijkheid van de netbeheerders te kunnen waarborgen. De CREG pleitte zelfs voor een volledige eigendomsontvlechting, waarbij elke participatie door een leverancier of producent in de activiteiten van het netbeheer

et ce protocole, dans le respect des diverses procédures.

Question orale de M. Bart Martens au ministre de l'Économie, de l'Énergie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur «le point de vue de la Belgique concernant les propositions de la Commission européenne relatives au découplage des marchés de l'énergie» (n° 4-39)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Bart Martens (sp.a-spirit). – Dans le journal « *De Tijd* » du mardi 4 décembre, j'ai lu avec étonnement qu'au conseil des ministres de l'Union européenne, la Belgique avait défendu le principe selon lequel le gestionnaire de réseau devait être aussi indépendant que possible de l'opérateur « historique ». La Belgique n'accepte cependant pas de séparation totale entre les fournisseurs d'énergie et les entreprises de réseau. Le producteur d'énergie Electrabel doit pouvoir conserver une part minoritaire au sein des gestionnaires de réseau du gaz et de l'électricité, Fluxys et Elia.

Les propositions de la Commission européenne concernant la séparation entre producteurs, fournisseurs et gestionnaires de réseaux datent déjà du mois de septembre, moment où la Commission lançait le troisième Paquet Énergie. La Commission est partisane d'une scission radicale entre les activités relatives à la distribution du gaz et de l'électricité et la gestion des réseaux de gaz naturel et de haute tension. En effet, les anciens monopolistes nationaux conservent, dans différents États membres, des positions stratégiques dans la propriété et la gestion des réseaux et empêchent ainsi un accès équitable aux nouveaux venus. Ils peuvent de ce fait utiliser à mauvais escient les informations stratégiques de ces nouveaux venus ou contrecarrer les adaptations du réseau indispensables pour la nouvelle production. C'est pourquoi un découplage plus poussé de la production, du transport, de la distribution et de la livraison est, selon la Commission européenne, une condition sine qua non pour un marché du gaz et de l'électricité sain et réellement libéralisé.

En Belgique, le groupe français SUEZ occupe une position dominante sur le marché du gaz et de l'électricité. Étant donné la forte présence de SUEZ-Electrabel dans la gestion du réseau du gaz, le réseau de haute tension et les réseaux de distribution, le groupe peut prendre ou bloquer des décisions stratégiques. Un accès équitable ne peut dès lors pas être garanti aux nouveaux acteurs dans notre pays. À la suite de l'annonce de la fusion entre SUEZ et Gaz de France, le régulateur de notre marché – la CREG – a formulé, en mars 2006, une série de recommandations en vue d'améliorer le fonctionnement du marché du gaz et de l'électricité belge et de le sécuriser pour l'avenir. Une des mesures proposées par la CREG était précisément le découplage des gestionnaires de réseau et des producteurs/distributeurs afin de pouvoir garantir l'indépendance des gestionnaires de réseau. La CREG a même plaidé pour un découplage complet de la propriété mettant fin à toute participation d'un fournisseur ou

wordt stopgezet. Volgens de CREG is dit de meest geëigende oplossing om elke vrees voor discriminatoir gedrag weg te nemen en de beste garantie voor een eerlijke marktwerking. Dat was trouwens ook de conclusie van de studie over het functioneren van de Belgische elektriciteitsmarkt die de CREG bij *London Economics* bestelde.

In ons land wordt een verdere eigendomsontvlechting voorbereid. Tot besluit van een themadebat over het energiebeleid in België heeft de Senaat op 22 maart 2007 een resolutie goedgekeurd waarin de regering wordt gevraagd ervoor te ijveren dat geen enkele producent of leverancier van gas of elektriciteit een blokkeringsminderheid in het distributienetbeheer zou hebben. Ook de Algemene Raad van de CREG dringt daarop aan in zijn advies van 27 april 2005. De vertegenwoordigers in die raad van de werkgevers, werknemers, milieuverenigingen, grootverbruikers, kleinverbruikers, producenten en leveranciers hebben er unaniem voor gepleit om het aandeel van elke producent of leverancier in Elia en in alle distributienetbeheerders onder het niveau van een blokkeringsminderheid te houden.

Tijdens het themadebat over het energiebeleid in België verdedigde minister Verwilghen dat de vrijmaking van de Belgische gas- en elektriciteitsmarkt pas mogelijk is als de ontvlechting tussen de producenten enerzijds en de netbeheerders anderzijds effectief wordt gerealiseerd. Ik citeer: 'Alleen via een echte ontvlechting kunnen de doelstellingen voor een objectieve en niet-discriminatoire toegang tot het net en voor nieuwe investeringen in het net worden gehaald. Een echte ontvlechting is voor België des te belangrijker omdat in België één en dezelfde privégroep een dominante positie bekleedt in de elektriciteitsproductie en in de invoer en de levering van aardgas. Bovendien heeft de groep ook een vinger in de pap bij de twee netbeheerders.'

Met verbazing las ik dan ook in de krant dat ons land zich zou verzetten tegen een verdergaande eigendomsontvlechting.

Klopt het dat ons land een minderheidsparticipatie van energieleveranciers in netwerkbedrijven wil behouden? Wie heeft ons land vertegenwoordigd op de EU-ministerraad en welk standpunt heeft ons land daar precies ingenomen? Werd over dat standpunt vooraf overlegd in de federale regering of in de DGE? Mocht het in de kranten vermelde standpunt niet stroken met het regeringsstandpunt, hoe zal de minister het regeringsstandpunt dan bijsturen?

De voorzitter. – Mijnheer Martens, ons reglement bepaalt dat een mondelinge vraag maximaal drie minuten kan duren.

Het brede onderwerp dat u aansnijdt, leent zich overigens ook beter tot een vraag om uitleg.

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

Eerst en vooral strookt het standpunt van België niet met wat in de pers is verschenen.

d'un producteur dans les activités de gestion du réseau. Selon la CREG, cette solution est la plus appropriée pour éliminer toute crainte de comportement discriminatoire et elle constitue la meilleure garantie d'un fonctionnement équitable du marché. Telle était d'ailleurs la conclusion de l'étude sur le fonctionnement du marché belge de l'électricité que la CREG a commandée auprès du consultant London Economics.

Notre pays prépare une poursuite du découplage de la propriété. Le 22 mars 2007, en conclusion d'un débat thématique sur la politique énergétique en Belgique, le Sénat a adopté une résolution demandant au gouvernement de veiller à ce qu'aucun producteur ou fournisseur ne dispose d'une minorité de blocage dans la gestion des réseaux de transport d'électricité et de gaz. Le Conseil général de la CREG insiste également sur cet élément dans son avis du 27 avril 2005. Les représentants des employeurs, des travailleurs, des associations environnementales, des consommateurs tant gros que petits, des producteurs et des fournisseurs y ont plaidé à l'unanimité pour que la part de chaque producteur ou fournisseur reste en deçà du niveau d'une minorité de blocage dans Elia et dans tous les gestionnaires de réseaux de distribution.

Pendant le débat thématique sur la politique énergétique en Belgique, le ministre Verwilghen a défendu la thèse selon laquelle la libéralisation du marché belge du gaz et de l'électricité n'était possible que lorsque producteurs et gestionnaires de réseau seront effectivement dissociés. Je cite : « Alors seulement, il sera possible d'assurer un accès objectif et non discriminatoire au réseau et de nouveaux investissements dans le réseau. Un véritable découplage de la propriété est d'autant plus important qu'en Belgique, le même groupe privé occupe une position dominante dans la production d'électricité et dans l'importation et la fourniture de gaz. Ce groupe a en outre son mot à dire auprès des deux gestionnaires de réseau. »

C'est pourquoi j'ai été étonné de lire dans la presse que notre pays s'opposerait à un découplage plus poussé de la propriété.

Est-il exact que notre pays veuille maintenir une participation minoritaire des fournisseurs d'énergie dans les entreprises de réseau ? Qui a représenté notre pays au conseil des ministres de l'UE et quelle position notre pays y a-t-il défendue ? Cette position a-t-elle fait l'objet d'une concertation préalable au sein du gouvernement fédéral ou de la DGE ? Si le point de vue relayé par les journaux ne correspond pas à celui du gouvernement, comment le ministre va-t-il corriger celui du gouvernement ?

M. le président. – Monsieur Martens, notre règlement prévoit qu'une question orale ne peut durer que trois minutes au maximum.

Le vaste sujet que vous abordez se prêterait d'ailleurs mieux à une demande d'explications.

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je vous lis la réponse du ministre.*

Tout d'abord, le point de vue de la Belgique n'est pas celui qui a paru dans la presse.

België heeft altijd de effectieve ontvlechting tussen de concurrentiële en de gereguleerde activiteiten gesteund. Als de wettelijke ontvlechting niet gepaard gaat met eigendomsontvlechting, is de onafhankelijkheid en de neutraliteit van de netbeheerder niet gegarandeerd. Geen enkele producent of leverancier mag een meerderheidsaandeel in het vermogen van de netbeheerder bezitten of een dominante positie in de raad van bestuur innemen. Een zo groot mogelijke onafhankelijkheid ten aanzien van de historische operator is essentieel om aan alle markspelers een *level playing field* te bieden.

België blijft dus voor 100% voorstander van een effectieve eigendomsontvlechting. Dat standpunt is ook duidelijk verwoord op de jongste energieraad en is sinds november 2006 het standpunt van België gebleven.

Vooraf Duitsland en Frankrijk verzetten zich tegen het voorstel van de Europese Commissie tot verregaande ontvlechting. De Commissie heeft die landen dan ook gevraagd om zo snel mogelijk een alternatief voorstel te doen en te landen op de zogenaamde derde weg. Die landing blijft vooralsnog uit.

België is voorstander van een haalbaar compromis waarbij alle landen op de Europese markt overgaan tot een principiële *unbundling*. Daarom heeft België de optie van minderheidsparticipaties niet a priori willen uitsluiten. Dat is iets fundamenteel anders dan pleiten voor minderheidsparticipaties, zoals in de pers verscheen.

België kiest voor een ambitieuze aanpak. België wenst enkel de mogelijkheid van minderheidsparticipaties open te houden als eerste aanzet tot een effectieve eigendomsontvlechting.

Mocht Europa kiezen voor het behoud van minderheidsparticipaties als derde weg, dan wil België zich daartegen niet bij voorbaat radicaal verzetten. Zo zou een compromis onmogelijk worden en bestaat het risico dat het derde energiepakket geen verregaande eisen inzake *unbundling* kan bevatten. Als men de minderheidsparticipaties behoudt, dient men uiteraard te toetsen of ze een adequate werking van de markt mogelijk maken. Bij een negatieve marktwerking dient tot een *full ownership unbundling* te worden overgegaan.

Over dat standpunt vond vooraf overleg plaats in de DGE. We zullen het ook verdedigen op de energieraad van eind februari 2007.

De heer Bart Martens (sp.a-spirit). – Het is goed te vernemen dat het standpunt dat in de pers verschenen is niet het standpunt is dat ons land heeft ingenomen en dat de zaak op de volgende Europese ministerraad zal worden rechtgezet.

Mondelinge vraag van de heer Joris Van Hauthem aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Europese Zaken, over «de evaluatie van de paramedische interventieteams» (nr. 4-42)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Wij hebben hier de voorbije jaren al vaker het probleem aangekaart van de

La Belgique a toujours soutenu le découplage effectif entre les activités concurrentielles et régulatrices. Si le découplage légal ne va pas de pair avec le découplage de la propriété, l'indépendance et la neutralité du gestionnaire de réseau n'est pas assurée. Aucun producteur ou fournisseur ne peut posséder une part majoritaire dans le patrimoine du gestionnaire de réseau ou occuper une position dominante au conseil d'administration.

La Belgique reste donc entièrement partisane d'un découplage effectif de la propriété. Ce point de vue a aussi été clairement exprimé au dernier Conseil de l'Énergie et demeure celui de la Belgique depuis novembre 2006.

Ce sont surtout l'Allemagne et la France qui s'opposent à la proposition de la Commission européenne d'un découplage très poussé. La Commission a aussi demandé à ces pays de formuler le plus vite possible une proposition de rechange et d'aboutir dans la troisième voie. Cette solution se fait attendre.

La Belgique est favorable à un compromis réalisable où tous les pays du marché européen passent à un unbundling de principe. C'est pourquoi la Belgique n'a pas voulu exclure a priori l'option de participations minoritaires. C'est tout autre chose que de plaider pour des participations minoritaires, comme la presse l'a relaté.

La Belgique opte pour une approche ambitieuse. Elle souhaite seulement maintenir la possibilité de participations minoritaires comme première étape vers un découplage de patrimoine effectif.

Si l'Europe optait pour le maintien de participations minoritaires comme troisième voie, la Belgique ne s'y opposerait pas a priori de manière radicale. Un compromis serait ainsi impossible et le risque existe que le troisième paquet énergétique ne puisse contenir des exigences poussées en matière d'unbundling. Si on maintient les participations minoritaires, on doit bien sûr examiner si elles permettent un fonctionnement adéquat du marché. En cas de fonctionnement négatif du marché, il faut passer à un full ownership unbundling.

Cette position a précédemment fait l'objet d'une concertation préalable au sein de la DGE. Nous la défendrons également lors du conseil de l'énergie de fin février 2007.

M. Bart Martens (sp.a-spirit). – *Je suis heureux d'apprendre que le point de vue paru dans la presse n'est pas celui qui a été adopté par notre pays et que la chose sera rectifiée lors du prochain Conseil européen des ministres.*

Question orale de M. Joris Van Hauthem au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé des Affaires européennes, sur «l'évaluation des équipes d'intervention paramédicales» (n° 4-42)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

M. Joris Van Hauthem (VB). – *Ces dernières années, nous avons souvent évoqué le problème de la déficience des*

gebrekkige spoedinterventie in het zuidwesten van Vlaams-Brabant, of het Pajottenland.

Het probleem is bekend. In het zuidwesten van Vlaams-Brabant is er geen medische urgentiegroep, MUG, voorhanden omdat er een dispuut bestaat tussen het ziekenhuis van Halle en de federale overheid over de deling van de kosten van een dergelijke dienst. Resultaat is dat het Pajottenland voor zijn dringende medische hulp nog altijd afhankelijk is van de MUG uit Tubeke met een dubbel probleem tot gevolg. Ten eerste is er een taalprobleem van artsen en verplegers die geen Nederlands kennen. Dat heeft in de streek al tot drama's geleid: er zijn al doden gevallen omdat de artsen de patiënt niet verstonden of omdat de chauffeurs het adres niet begrepen hadden. Ten tweede is er een probleem van onaanvaardbaar lange aanrijtijden.

De voorbije zondag werd dat probleem andermaal onder de aandacht gebracht door het overlijden van een persoon in Oetingen, een deelgemeente van Gooik. Het duurde 24 minuten voor de MUG uit Tubeke ter plaatse was. Intussen was de man al overleden. Het is twijfelachtig of indien de MUG tijdig aanwezig was geweest hij nog hulp had kunnen bieden. De befaamde urgentiearts, dokter Beaucourt, heeft vandaag nog laten weten dat de normale aanrijtijd voor een MUG dertien minuten is. In Oetingen was het dus bijna het dubbele.

In Halle wordt nu reeds meer dan een jaar een experiment gevoerd met een zogenaamd PIT, een paramedisch interventieteam. Dat is in feite te beschouwen als een afgeslankte versie van een MUG, bemand met verpleegkundigen in plaats van urgentieartsen. In onderhavig geval werd het PIT zelfs niet ingezet.

Hoe komt het dat in Oetingen het paramedisch interventieteam niet werd ingezet?

Werd er al een evaluatie gemaakt van de werking van dat soort afgeslankte MUG-diensten?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Het verslag van de interventie die op 2 december plaatsvond maakt volgende vaststellingen.

Om 16.56 uur kwam een oproep binnen in de hulpcentrale 100 van Oost-Vlaanderen voor een interventie in Oetingen. Bij de oproep wordt gezegd dat het gaat om een zware verstikking en dat de persoon bewusteloos is en niet meer beweegt. De oproep wordt doorgegeven aan de hulpcentrale 100 van Vlaams-Brabant die de nodige middelen uitstuurt.

Hiervoor gebruikt men de zogenaamde regulatieprotocollen en op basis van de telefonisch doorgestuurde gegevens moest een MUG worden ingezet.

Ik overhandig de heer Van Hauthem straks een tabel met de oproep- en aankomsttijden van de uitgestuurde middelen en mogelijke alternatieven.

Om 17.06 uur komt een tweede oproep binnen met de mededeling dat de middelen nog niet ter plaatse zijn. De centralist meldt dat het nodige gedaan werd. Er komt geen verdere oproep, want om 17.08 uur is de ambulance van Lennik ter plaatse.

Bij aankomst van de ambulance waren een verpleegkundige

services d'intervention d'urgence dans le sud-ouest du Brabant flamand, ou le Pajottenland.

Le problème est connu. Le sud-ouest du Brabant flamand ne dispose pas d'un SMUR, groupe mobile d'urgence, en raison d'un différend entre l'hôpital de Hal et l'autorité fédérale à propos de la répartition des coûts d'un tel service. Par conséquent, le Pajottenland dépend toujours, pour son aide médicale urgente, du SMUR de Tubize, ce qui pose un double problème. Tout d'abord, les médecins et infirmiers ne connaissent pas le néerlandais, ce qui a déjà provoqué des drames dans la région. Des gens sont morts parce que les médecins ne comprenaient pas le patient ou que les chauffeurs n'avaient pas compris l'adresse. Ensuite, il y a la durée inacceptable des délais d'intervention.

Ce problème a été mis une fois de plus en lumière dimanche dernier, avec le décès d'une personne à Oetingen, une commune fusionnée de Gooik. Le SMUR de Tubize a mis 24 minutes pour arriver sur place et entre-temps l'homme était déjà décédé. Il n'est pas certain que le SMUR aurait pu faire quelque chose s'il avait été sur place à temps. Le docteur Beaucourt, célèbre médecin urgentiste, a fait savoir aujourd'hui que le temps d'intervention normal d'un SMUR était de treize minutes. À Oetingen, c'était presque le double.

Une expérience est en cours depuis plus d'un an à Hal, avec une équipe d'intervention paramédicale, une EIP. Il s'agit en réalité d'un SMUR réduit, composé d'infirmiers plutôt que de médecins urgentistes. Dans le cas évoqué, l'EIP n'est même pas intervenue.

Comment se fait-il qu'une équipe d'intervention paramédicale ne soit pas intervenue à Oetingen ? Le fonctionnement de ce type de SMUR réduit a-t-il déjà fait l'objet d'une évaluation ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Les constats suivants figurent dans le rapport de l'intervention du 2 décembre.*

À 16 h 56, le centre de secours 100 de Flandre Orientale a été appelé pour une intervention à Oetingen. Il était question d'un étouffement grave, la personne était inconsciente et ne bougeait plus. L'appel a été transféré au centre de secours 100 du Brabant flamand, qui a envoyé les secours nécessaires.

On utilise pour cela les protocoles de régulation et sur la base des informations transmises par téléphone, un SMUR devait être envoyé.

Je remettrai tout à l'heure à M. Van Hauthem un tableau reprenant la chronologie des appels et de l'arrivée des secours et des alternatives possibles.

À 17 h 06, un deuxième appel arrive indiquant que les secours envoyés ne sont pas encore sur place. Le préposé du centre de secours 100 signale qu'il a fait le nécessaire. Plus aucun appel ne lui parvient puisque l'ambulance arrive à Lennik à 17h 08.

À l'arrivée de l'ambulance, un infirmier et un médecin

en een huisarts al bezig met de reanimatie. Ze hadden de brok niet uit de keel gekregen. De reanimatie werd overgenomen door de ambulance van Lennik. Eén van de hulpverleners-ambulanciers was een MUG-verpleegkundige, die de luchtweg vrijmaakte en de reanimatie voortzette. De MUG van Tubeke, die 19 minuten na de oproep ter plaatse was, heeft de reanimatie bij aankomst overgenomen, doch het mocht niet meer baten.

Het betreft hier een bij oproep duidelijk levensbedreigende toestand als gevolg van verstikking. In zo'n geval valt men terug op fiche 26 van de Belgische regulatiegids die is opgesteld door de FOD Volksgezondheid, met de hulp van een college van deskundigen, spoedartsen en spoedverpleegkundigen. Volgens die fiche kan een paramedisch interventieteam (PIT) worden gestuurd indien de patiënt nog kan praten, maar wordt aanbevolen een MUG of een ambulance te sturen indien de patiënt bewusteloos is.

De operator van de hulpcentrale van Vlaams-Brabant heeft zich rekenschap gegeven van de ernst van de situatie en heeft de dichtstbijzijnde ambulance uit Lennik en de MUG uit Tubeke uitgestuurd. *Basic life support* krijgt voorrang in de hulp en het is geen alternatief om het PIT te sturen in plaats van de ambulance, omdat die er negen minuten langer over doet om ter plaatse te geraken.

Anderzijds is het geen optie om een PIT te sturen in plaats van de MUG. In de huidige fase van het PIT-project wordt de regel toegepast dat wanneer de tijdswinst van het PIT tegenover de MUG minder dan 5 minuten is, het voordeel van het PIT als derde middel verwaarloosbaar is wanneer de ambulance al ter plaatse is. In dit geval was de beslissing om de MUG van Tubeke te sturen dus een goede beslissing.

De reële interventietijd van de MUG van Tubeke was ongeveer even lang als de berekende interventietijd. De MUG heeft er dus niet onredelijk lang over gedaan, integendeel zelfs. Toevallig kwam de bemanning van de ambulance van Lennik overeen met wat geëist wordt van een PIT.

De conclusie is dat blijkt dat voor deze patiënt alle moeite is gedaan die de respectieve hulpdiensten konden doen, maar dat het niet meer baatte.

Deskundigen hebben een verslag opgesteld van het eerste jaar van de PIT-projecten dat door de nationale stuurgroep is goedgekeurd. Dat verslag ligt momenteel bij de drukker in opdracht van de FOD Volksgezondheid.

De PIT-oplossing vertoont een duidelijke meerwaarde in een niet onbelangrijk aantal gevallen.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Ik dank de staatssecretaris voor het gedetailleerde antwoord. Ik heb ook in mijn vraag aangegeven dat in dit concrete geval het oorzakelijke verband tussen het te laat aankomen van de MUG en de dood van de betrokkene niet vaststaat.

Door het voorval wordt wel de problematiek van de afwezigheid van een MUG vanuit een Nederlandstalig ziekenhuis in die regio opnieuw actueel. Ik dank de staatssecretaris voor de tabellen over het tijdsverloop.

De burgemeester van Gooik heeft ook het politieverlag ter zake opgevraagd. Daaruit blijkt dat de MUG er 26 minuten

généraliste étaient déjà en train de procéder à la réanimation. Ils n'avaient pas réussi à dégager les morceaux coincés dans la gorge de la personne. L'ambulance de Lennik a poursuivi la réanimation. L'un des secouristes-ambulanciers, un infirmier SMUR, a dégagé les voies respiratoires et poursuivi la réanimation. Arrivé sur place 19 minutes après l'appel, le SMUR de Tubize a poursuivi la réanimation, mais en vain.

Il s'agissait à l'évidence d'une situation potentiellement mortelle due à un étouffement. Dans ce cas, on suit la procédure prévue par la fiche 26 du guide de régulation belge rédigé par le SPF Santé publique, avec l'aide d'un collègue d'experts, de médecins urgentistes et d'infirmiers urgentistes. Selon cette fiche, une équipe d'intervention paramédicale (EIP) peut être envoyée lorsque le patient est encore capable de parler mais on conseille d'envoyer un SMUR ou une ambulance lorsque le patient est inconscient.

L'opérateur du centre de secours 100 du Brabant flamand, se rendant compte de la gravité de la situation, a envoyé l'ambulance de Lennik, qui était la plus proche, et le SMUR de Tubize. Le « Basic life support » est prioritaire dans les secours et ne constitue pas une alternative à l'envoi d'une EIP à la place d'une ambulance, étant donné que celle-ci met neuf minutes de plus pour arriver sur place.

Par ailleurs, l'envoi d'une EIP à la place d'un SMUR n'est pas une option. Dans la phase actuelle du projet EIP, on applique la règle suivante : si le gain de temps de l'EIP par rapport au SMUR est de moins de 5 minutes, l'avantage de l'EIP en tant que troisième voie est négligeable lorsque l'ambulance est déjà sur place. L'envoi du SMUR de Tubize était, dans ce cas, une bonne décision.

Le délai d'intervention réel du SMUR de Tubize était presque aussi long que le temps d'intervention calculé. Par conséquent, le délai d'intervention du SMUR n'était pas anormalement long, bien au contraire. Il se trouve que le personnel de l'ambulance de Lennik correspondait à ce que l'on exige d'une EIP.

Par conséquent, il semble que les services d'intervention respectifs aient fait tout ce qu'ils pouvaient pour ce patient mais en vain.

Des experts ont réalisé un rapport sur la première année des projets EIP, rapport qui a été approuvé par le groupe pilote national. Ce rapport est pour l'instant chez l'imprimeur, à la demande du SPF Santé publique.

Le recours à l'EIP présente une plus-value évidente dans un nombre de cas non négligeable.

M. Joris Van Hauthem (VB). – Je remercie le secrétaire d'État pour sa réponse détaillée. J'ai indiqué dans ma réponse que dans ce cas concret, le lien de causalité entre l'arrivée tardive du SMUR et le décès de l'intéressé n'est pas établi.

Cet incident repose le problème de l'absence d'un SMUR à partir d'un hôpital néerlandophone dans cette région. Je remercie le secrétaire d'État pour les tableaux de la chronologie des opérations.

Le bourgmestre de Gooik a également demandé le rapport de police y afférent. Il en ressort que le SMUR a mis 26 minutes

over gedaan heeft terwijl de aanrijtijd in principe 13 minuten moet zijn, dus half zo lang.

Als men de ambulance van de brandweer van Lennik gelijkstelt met een PIT wanneer ze een urgentieverpleegkundige aan boord hebben, wat is dan nog het nut van het PIT van Halle?

Omdat de federale overheid en het ziekenhuis het financieel niet eens raakten over een MUG, werd een PIT, een paramedisch interventieteam geïnstalleerd. Wat is nu het nut van een PIT als men redeneert dat, aangezien de brandweer van Lennik toch al onderweg is, het PIT niet hoeft te worden opgeroepen? Nochtans werd het PIT opgericht als een soort surrogaat voor het ontbreken van een MUG in Halle.

We moeten deze problematiek blijven volgen. Ik dank de minister alleszins voor zijn omstandige antwoord.

Vraag om uitleg van mevrouw Els Schelfhout aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken over «de uitwijzing van uitgeprocedeerde asielzoekers en illegale vluchtelingen in medische behandeling» (nr. 4-25)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – Onze openbare medische voorzieningen behoren tot de wereldtop. De kwaliteit van onze geneeskundige verzorging is tot ver buiten onze landsgrenzen bekend. Het hoeft ons dan ook niet te verbazen dat niet alleen Belgen van deze dienstverlening gebruik maken.

Naast het zogenaamde medisch toerisme dat is weggelegd voor veelal welgestelde buitenlanders en waarover afspraken gemaakt worden tussen patiënt, arts, ziekenfonds en ziekenhuis, stellen we gelukkig ook vast dat minder gefortuneerde niet-Belgen van onze medische zorgen gebruik kunnen maken.

Zowel de nationale wetgeving, waaronder het koninklijk besluit op de dringende medische hulpverlening, als internationale verdragen verplichten de Belgische overheid ertoe medische zorg te waarborgen.

Elk jaar komen honderden mensen zonder papieren ons land binnen: illegalen, vluchtelingen, asielzoekers op zoek naar een betere toekomst voor zichzelf en hun gezin. Ook zij hebben recht op medische hulp. Het koninklijk besluit betreffende de dringende medische hulp aan illegalen van 12 december 1996 voorziet in het recht op dringende medische hulp.

Bij een aantal van deze mensen wordt een hiv-besmetting vastgesteld. De zorgverstrekking aan en begeleiding van deze patiënten is een intense en langdurende opdracht. De kosten lopen hoog op. De therapie moet levenslang worden gevolgd en kan neveneffecten hebben die ziekenhuisopname noodzakelijk maken.

Volgens de Europese rechtspraak is ernstige ziekte een

pour arriver alors qu'il devrait en principe être sur place en 13 minutes, soit deux fois plus vite.

Si l'on assimile l'ambulance du service d'incendie de Lennik à une EIP lorsqu'un infirmier urgentiste est à bord, quelle est encore l'utilité de l'EIP de Hal ?

Étant donné que l'autorité fédérale et l'hôpital n'ont pas trouvé un accord financier à propos d'un SMUR, on a installé une EIP, une équipe d'intervention paramédicale. Quelle est à présent l'utilité d'une EIP si l'on dit qu'on n'a plus besoin d'appeler l'EIP puisque le service d'incendie de Lennik est déjà en route ? Pourtant, l'EIP a été conçue comme une sorte de succédané destiné à pallier l'absence d'un SMUR à Hal.

Nous continuerons à suivre cette problématique. Je remercie le ministre pour sa réponse détaillée.

Demande d'explications de Mme Els Schelfhout au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «l'expulsion de demandeurs d'asile déboutés et de réfugiés illégaux en traitement médical» (n° 4-25)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – *Notre système public de santé est parmi les meilleurs du monde. La qualité des soins médicaux est reconnue bien au-delà de nos frontières. Nous ne devons donc pas nous étonner que d'autres que les Belges fassent usage de ces services.*

Outre ce qu'on appelle le tourisme médical, qui est le fait d'étrangers pour la plupart aisés et à propos duquel des conventions sont conclues entre le patient, le médecin, la mutuelle et l'hôpital, nous constatons heureusement que des personnes non belges moins fortunées peuvent aussi utiliser notre système de soins médicaux.

Tant la législation nationale, parmi laquelle figure l'arrêté royal sur l'aide médicale urgente, que des conventions internationales obligent l'État belge à garantir les soins médicaux.

Chaque année des centaines de personnes sans papiers entrent dans notre pays : illégaux, réfugiés, demandeurs d'asile à la recherche d'un meilleur avenir pour eux-mêmes et leur famille. Ils ont eux aussi droit à une aide médicale. L'arrêté royal du 12 décembre 1996 relatif à l'aide médicale urgente octroyée par les centres publics d'aide sociale aux étrangers qui séjournent illégalement dans le Royaume prévoit le droit à l'aide médicale urgente.

Certaines de ces personnes sont porteuses du virus HIV. Les soins et l'accompagnement de ces patients est une tâche lourde et de longue durée. Les coûts en sont élevés. La thérapie doit être poursuivie toute la vie et peut avoir des effets secondaires imposant une hospitalisation.

La jurisprudence européenne considère qu'une maladie grave est un argument pour l'obtention de la nationalité.

argument voor nationaliteitsverwerving.

Uit de praktijk blijkt echter dat uitgeprocedeerde patiënten toch uitgewezen kunnen worden. Het criterium dat hiervoor gehanteerd wordt, is de mate waarin het land van herkomst tegemoet kan komen aan de levensnoodzakelijke zorgen. Als in het herkomstland voldoende medicatie voorhanden is, kan de patiënt dus worden uitgewezen. Voldoende betekent dat minstens 5 tot 10% van de voor de therapie noodzakelijke zorgen en medicatie voorhanden moet zijn.

De lovenswaardige humanitaire rol die België speelt zolang de procedure van de asielaanvraag loopt, krijgt hier een wrange bijmaak.

Is het gehanteerde criterium een menselijk, correct en aanvaardbaar criterium?

Betekent de repatriëring van dergelijke patiënten niet dat hun dringende medische hulp wordt ontzegd?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

Sinds de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet heeft België een specifiek verblijfsstatuut gecreëerd voor personen die niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren wegens medische problemen waarvoor ze in hun land geen adequate verzorging kunnen krijgen. Zo kan de vreemdeling die in België verblijft voortaan op basis van het nieuwe artikel 9ter van de vreemdelingenwet een machtiging tot verblijf om medische redenen aanvragen via een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Hij moet daartoe beschikken over een identiteitsdocument, tenzij zijn asielaanvraag nog in behandeling is. Daarnaast moet hij aantonen, bijvoorbeeld door een doktersattest, dat zijn ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Die bepaling werd in de wet geschreven bij de omzetting in Belgisch recht van de Europese richtlijn 2004/83, die voorziet in de invoering van een subsidiaire bescherming voor vreemdelingen die niet onder de Conventie van Genève vallen. Het medische statuut valt onder de subsidiaire beschermingsstatus in die zin dat het gaat om een vorm van ernstige schade. België heeft dus op een correcte manier aan zijn internationale verplichtingen voldaan door een medisch verblijfsstatuut te creëren waardoor illegale personen kunnen rekenen op een blijvende medische verzorging in België.

Vanwege het specifieke karakter van dit beschermingsstatuut is het een ambtenaar-geneesheer die zich uitspreekt over de medische toestand en de medische voorzieningen in het land van oorsprong, en een advies uitbrengt. Hij onderzoekt ook of de zorgen in het land van herkomst financieel toegankelijk zijn. De procedure is dus gebaseerd op de diagnose en de analyse van de ambtenaar-geneesheer. Er bestaat in deze context geen enkele richtlijn of een criterium uitgedrukt in procenten. De procedure lijkt me correct, objectief en menselijk. Indien het medische verblijfsstatuut niet toegekend wordt, is het uiteraard mogelijk voor de Dienst

En pratique il apparaît cependant que des patients déboutés de la procédure d'asile peuvent néanmoins être expulsés. Le critère utilisé est la mesure dans laquelle le pays d'origine peut satisfaire aux soins vitaux. Si, dans le pays d'origine, on peut se procurer suffisamment de médicaments, le patient peut être expulsé. Suffisamment signifie ici qu'au moins 5 à 10 pour cent des soins et des médicaments nécessaires à la thérapie sont disponibles.

Le rôle humanitaire digne d'éloges que la Belgique joue tout au long de la procédure de demande d'asile laisse ici un arrière-goût amer.

Le critère utilisé est-il un critère humain, juste et acceptable ?

Le rapatriement de ces patients ne signifie-t-il pas que l'aide médicale urgente leur est refusée ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre.

Depuis l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi sur les étrangers, la Belgique a créé un statut de séjour provisoire pour les personnes qui ne peuvent être renvoyées dans leur pays d'origine en raison de problèmes médicaux pour lesquels elles ne pourraient recevoir les soins adéquats dans leur pays. L'étranger qui réside désormais en Belgique sur la base du nouvel article 9ter de la loi sur les étrangers, peut demander une autorisation de séjour pour raisons médicales par lettre signée et adressée à l'Office des étrangers.

Il doit pour cela posséder un document d'identité, sauf si sa demande d'asile est toujours en traitement. En outre il doit prouver, par exemple par une attestation d'un médecin, que sa maladie comporte un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique, ou un risque de traitement inhumain ou humiliant lorsque il n'existe pas de traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il réside.

Cette disposition a été inscrite dans la loi lors de la transposition en droit belge de la directive européenne 2004/83, qui prévoit l'instauration d'une protection subsidiaire pour les étrangers qui ne relèvent de la Convention de Genève. Le statut médical relève du statut de protection subsidiaire dans le sens où il s'agit d'une forme de préjudice grave. La Belgique a donc satisfait d'une manière correcte à ses obligations internationales en créant un statut de séjour pour raisons médicales grâce auquel les personnes illégales peuvent compter sur des soins médicaux en Belgique.

En raison du caractère particulier de ce statut de protection, c'est un médecin fonctionnaire qui se prononce sur la situation médicale et les soins médicaux dans le pays d'origine et il émet un avis à ce sujet. Il examine en outre si les soins dans le pays d'origine sont financièrement accessibles. La procédure se base donc sur le diagnostic et l'analyse du médecin fonctionnaire. Il n'existe dans ce domaine aucune instruction ou critère exprimé en pourcentage. La procédure me semble correcte, objective et humaine. Si le statut de séjour pour raisons médicales n'est pas accordé, il va de soi que l'Office des étrangers peut

Vreemdelingenzaken om de uitgeprocedeerde vreemdeling te repatriëren.

Tot slot moet worden gemeld dat de Belgische nationaliteitswet niet voorziet in de toekenning van de Belgische nationaliteit op basis van een ernstige ziekte.

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – Helaas wordt in het antwoord niet ingegaan op de criteria die dan wel worden gehanteerd. Uit gesprekken met artsen en sociaal-verpleegkundigen van het Tropisch Instituut en het UZ Gent heb ik kunnen opmaken dat de ambtenaren-geneesheren bij gebrek aan concrete criteria soms op hun buikgevoel afgaan.

Ook de registratie van de medische verzorging en de beschikbare medicatie in de landen van herkomst verloopt niet altijd vlot. Patiënten kunnen immers worden teruggestuurd als in die landen van herkomst afdoende medische verzorging kan worden geboden. In Congo krijgt 3,2% van de ernstig zieken de nodige medicatie, in Angola is dat 5,2% en in Guinee 7,7%. Dergelijke cijfers stemmen tot nadenken.

Vraag om uitleg van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Werk over «het elektronisch bewaren van arbeidscontracten» (nr. 4-16)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V–N–VA). – Met de wet houdende diverse arbeidsbepalingen van 3 juni 2007 is het wettelijke kader vastgelegd voor elektronische loonbrieven en arbeidscontracten. Sinds 2 augustus 2007 kunnen werkgevers hun werknemers dus alle sociale documenten via elektronische weg bezorgen en ook arbeidsovereenkomsten kunnen voortaan op elektronische wijze worden gesloten en bewaard.

Uiteraard is dat goed nieuws en heel wat bedrijven maken van die mogelijkheid gebruik. Arbeidscontracten moeten vanaf de eerste werkdag op de werkvloer beschikbaar zijn. Voor de schoonmaaksector en de bouw bijvoorbeeld is dat technisch moeilijk uitvoerbaar en moeten bedienden soms de hele dag heen en weer rijden tussen het hoofdkantoor en de werkplek. In die sectoren worden immers vaak nieuwe werkkrachten ingezet en wordt gewerkt met shifts.

Hoewel arbeidscontracten op basis van de wet nu elektronisch kunnen worden aangemaakt en bewaard, en aan een elektronische archiveringsdienst kunnen worden bezorgd, liggen de zaken in de praktijk soms moeilijker. Aangezien niet alle bedrijven en werknemers technologisch even ver staan en niet iedereen over een digitale identiteitskaart beschikt, had ik graag vernomen of een papieren contract dat door werkgever en werknemer ondertekend wordt, kan worden ingescand en elektronisch bewaard, zodat de documenten elektronisch raadpleegbaar zijn, onder meer in het kader van de sociale inspectie? Het gaat immers om bedrijven die niets willen verbergen, maar nog niet in de praktische mogelijkheid zijn de documenten tijdig te bezorgen op de werkvloer.

rapatrier l'étranger débouté.

Pour terminer, il faut mentionner que la loi belge sur la nationalité ne prévoit pas l'octroi de la nationalité belge sur la base d'une maladie grave.

Mme Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – *La réponse ne fait hélas pas fait mention des critères utilisés. Après discussion avec les médecins et les infirmiers sociaux de l'Institut de médecine tropicale et de l'hôpital universitaire de Gand, j'ai pu conclure que les médecins fonctionnaires font parfois appel à leur intuition faute de critères concrets.*

Le recueil des soins médicaux et des médicaments disponibles dans les pays d'origine ne se déroule pas toujours aisément. Des patients peuvent cependant être renvoyés dans leur pays si des soins médicaux efficaces peuvent y être offerts. Au Congo, 3,2 pour cent des malades graves reçoivent les médicaments nécessaires, en Angola ils sont 5,2 pour cent et en Guinée 7,7. De tels chiffres laissent songeurs.

Demande d'explications de Mme Nahima Lanjri au ministre de l'Emploi sur «la conservation électronique des contrats de travail» (n° 4-16)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Nahima Lanjri (CD&V–N–VA). – *La loi portant des dispositions diverses en matière de travail du 3 juin 2007 fixe le cadre légal des feuilles de paie et des contrats de travail électroniques. Depuis le 2 août 2007, les employeurs peuvent donc fournir à leurs travailleurs tous les documents sociaux par voie électronique et les contrats de travail peuvent dorénavant aussi être conclus et conservés de manière électronique.*

C'est une bonne nouvelle et beaucoup d'entreprises utilisent cette possibilité. Les contrats de travail doivent être disponibles sur le lieu de travail à partir du premier jour ouvré. Pour les secteurs du nettoyage et de la construction par exemple, c'est difficilement réalisable techniquement car les travailleurs doivent parfois se déplacer toute la journée du siège social au lieu de travail et inversement. Dans ces secteurs on engage souvent de nouveaux effectifs et on travaille en équipes.

Bien que la loi prévoit que les contrats de travail peuvent maintenant être établis et conservés de manière électronique et être confiés à un service d'archivage électronique, dans la pratique les choses sont parfois plus complexes. Vu que toutes les entreprises et les travailleurs ne sont pas aussi avancés au plan technologique et que tout le monde n'a pas une carte d'identité électronique, j'aimerais savoir si un contrat sur papier, signé par l'employeur et le travailleur, peut être scanné et conservé électroniquement, de manière à ce que les documents soient consultables par voie électronique, entre autres dans le cadre de l'inspection sociale. Il s'agit souvent d'entreprises qui ne veulent rien dissimuler mais qui n'ont pas encore de la possibilité pratique de fournir à temps les

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

De wet houdende diverse arbeidsbepalingen maakt het inderdaad mogelijk arbeidsovereenkomsten af te sluiten met een elektronische handtekening die met een handgeschreven handtekening kan worden gelijkgesteld. Ook bepaalde sociale documenten, zoals loonafrekeningen, kunnen voortaan elektronisch worden verstuurd. Dat zorgt inderdaad voor een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging zonder dat de rechten van de werknemers in het gedrang komen en zonder dat de inspectiediensten over minder controlemiddelen beschikken. De voorbije weken hebben sociale secretariaten ook nogal wat publiciteit gegeven aan de elektronische loonbrief. Ook dat houdt uiteraard verband met de wet.

Een elektronische handtekening op een arbeidsovereenkomst stelt de identiteit van de contracterende partijen vast en geeft aan dat ze akkoord gaan met de inhoud van de overeenkomst. Bovendien waarborgt de handtekening de integriteit van de overeenkomst. Ze voorkomt dat aan de overeenkomst eenzijdige wijzigingen worden aangebracht. Vandaar de hoge veiligheidswaarborgen die in de regelgeving aan de elektronische handtekening worden gesteld. Een gescande overeenkomst voldoet niet aan die veiligheidswaarborgen. Een bevoegde inspecteur kan in dat geval de authenticiteit van de arbeidsovereenkomst niet vaststellen.

Documenten die belangrijk zijn voor inspectiedoeleinden, zoals variabele deeltijdse dienstroosters, of documenten met een te grote impact, zoals een aangetekend ontslag, werden op vraag van de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad buiten het toepassingsgebied van de reglementering gehouden, omdat zowel werkgevers als werknemers de risico's te groot vonden. De reglementering die bepaalt dat voor deeltijdse werknemers met een vast werkrooster een kopie of een afschrift van de overeenkomst die door de partijen werd ondertekend, op de plaats van tewerkstelling moet worden bewaard, blijft bijgevolg van kracht. Ook moeten voor deeltijdse werknemers met een variabel dienstrooster de werkroosters vijf dagen van te voren worden opgehangen.

Onder meer op mijn aandringen is echter een werkgroep opgestart met vertegenwoordigers van de schoonmaaksector en de inspectiediensten om te zoeken naar alternatieven voor de bekendmaking van de werkroosters in de schoonmaaksector.

In grote lijnen bestaat dus de mogelijkheid tot vereenvoudiging voor de meest courante zaken. Voor specifieke zaken, zoals werkroosters, werd voorlopig geopteerd voor de papieren aanpak. Maar zodra we een alternatief hebben dat zowel de rechten van de werknemers als de inspectiemogelijkheden waarborgt, kunnen we ook op dat punt komaf maken met de papieren traditie. Zeker wanneer werkroosters geregeld veranderen – zoals in de schoonmaaksector het geval is – is de papieren weg stilaan verouderd en moet aan een alternatief worden gedacht.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V–N–VA). – Meestal ben ik niet zo tevreden wanneer een minister door een staatssecretaris wordt vervangen, maar dat kan ik vandaag

documents sur le lieu de travail.

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – Je vous lis la réponse du ministre.

La loi portant des dispositions diverses en matière de travail permet effectivement de conclure des contrats de travail par une signature électronique qui peut être assimilée à une signature manuscrite. Certains documents sociaux, comme les feuilles de paie, peuvent dorénavant être envoyés par la voie électronique. Cela constitue en effet une grande simplification administrative sans que les droits des travailleurs soient mis en péril et que les services d'inspection disposent de moins de moyens de contrôle.

Une signature électronique sur un contrat de travail établit l'identité des parties contractantes et indique qu'elles marquent leur accord sur le contenu du contrat. En outre, la signature garantit l'intégrité du contrat. Elle évite des modifications unilatérales du contrat. D'où les conditions élevées de sécurité imposées à la signature électronique dans la réglementation. Un contrat scanné ne répond pas à ces conditions de sécurité. Dans ce cas, un inspecteur compétent ne peut pas constater son authenticité.

Des documents importants pour l'inspection, comme les horaires à temps partiel variable ou les documents ayant un trop grand impact, comme un licenciement recommandé, sont exclus du champ d'application de la réglementation, à la demande des partenaires sociaux au Conseil national du travail, parce que tant les employeurs que les travailleurs estiment que les risques sont trop grands. La réglementation selon laquelle, pour les travailleurs à temps partiel ayant un horaire fixe, une copie ou un duplicata du contrat signé par les parties doit être conservé sur le lieu de travail reste par conséquent en vigueur. Pour les travailleurs à temps partiel ayant un horaire variable, les horaires doivent être affichés cinq jours à l'avance.

Dans le secteur du nettoyage, un groupe de travail a été mis en place, sur mes instances notamment, avec des représentants du secteur et des services d'inspection pour rechercher des solutions de rechange à la publication des horaires.

Dans les grandes lignes, la possibilité de simplification existe donc pour les matières les plus courantes. Pour les cas spécifiques, comme les horaires, on opte provisoirement pour les documents papier. Mais dès que nous aurons une solution garantissant tant les droits des travailleurs que les possibilités d'inspection, nous pourrons aussi mettre fin à la tradition papier.

Mme Nahima Lanjri (CD&V–N–VA). – Le secrétaire d'État a abordé le problème de la sécurité. Je le comprends. Nous devons tout faire pour protéger les droits des travailleurs.

niet zeggen. Ik ben tevreden, omdat ik merk dat de staatssecretaris, zoals ik vermoedde, bij deze materie betrokken werd.

De staatssecretaris bracht het probleem van de veiligheid ter sprake. Daar kan ik in komen. We moeten alles doen om de rechten van werknemers te beschermen. Anderzijds zitten we met praktische problemen om contracten en werkroosters tijdig op de werkplek te krijgen, niet alleen in de schoonmaaksector. Ik ben blij dat een werkgroep werd opgericht om een andere oplossing voor deze problematiek te zoeken en ik kan daarbij zelfs suggesties doen. In oktober heb ik als politicus stage gelopen bij het schoonmaakbedrijf Care, een bedrijf met meer dan duizend werknemers dat in heel Vlaanderen en Brussel actief is, en daar bleek dat ze voor de uurroosters al een registratiesysteem hebben ontworpen. Ik zal de staatssecretaris de nodige contactgegevens bezorgen. Het bedrijf had daarover trouwens al contacten met de administratie. Eventueel moet het systeem nog worden verfijnd, maar het biedt perfect de mogelijkheid om na te gaan of de arbeidsregels correct worden toegepast. Op dat punt deel ik de bezorgdheid van de staatssecretaris, maar wij politici moeten ook luisteren naar bedrijven in de sector die te goeder trouw zijn en zelfs instrumenten aanreiken. Anders sluiten we ons op in een ivoren toren en dat willen we niet. Ik hoop dan ook dat met mijn suggesties van vandaag rekening zal worden gehouden.

Vraag om uitleg van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Europese Zaken over «de financiële leefbaarheid van de dagcentra voor palliatieve patiënten» (nr. 4-22)

De voorzitter. – De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister, antwoordt.

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – De dagcentra voor palliatieve patiënten hebben het financieel zeer moeilijk. Tien jaar na de oprichting van het eerste dagcentrum beklemtoont professor palliatieve geneeskunde Wim Distelmans het belang van de centra als waardevol model voor het levenseinde.

Op een bepaald ogenblik raken palliatieve patiënten in een ziekenhuis 'uitbehandeld'. Zij willen graag naar huis, maar kunnen niet omdat hun partner nog werkt of omdat ze nog eenvoudige medische behandelingen als transfusies nodig hebben. De dagcentra vormen dan een brugfunctie tussen het ziekenhuis en thuis. Mensen aan het einde van hun leven ontmoeten er lotgenoten, kunnen er rekenen op medische zorg en blijven veel langer thuis, liefst tot het einde.

Uit statistieken blijkt dat 40% van de mensen thuis wil sterven. Het dagcentrum is dan een waardevol model, ook voor chronisch zieke patiënten. In de vergrijzende samenleving wordt de rol van dergelijke dagcentra belangrijker. Immers, niet voor alle zorg- en hulpbehoevende ouderen is er een passende rusthuisopvang.

Indertijd hebben de ministers Vandenbroucke en Aelvoet de

Par ailleurs, nous rencontrons des problèmes pratiques pour disposer à temps sur le lieu de travail des contrats et des horaires, et pas seulement dans le secteur du nettoyage. Je suis heureuse qu'un groupe de travail ait été constitué pour trouver une autre solution à ce problème et je puis personnellement vous adresser des suggestions. En octobre, en tant que politique, j'ai fait un stage auprès de la société de nettoyage Care, qui emploie plus de mille travailleurs et opère dans toute la Flandre et à Bruxelles. Il est apparu qu'elle avait déjà projeté un système d'enregistrement pour les horaires. Je transmettrai au secrétaire d'État les coordonnées nécessaires. L'entreprise a d'ailleurs déjà eu des contacts à ce propos avec l'administration. Le système doit éventuellement encore être affiné, mais il offre la possibilité de vérifier parfaitement si la réglementation du travail est correctement appliquée. Sur ce point, je partage le souci du secrétaire d'État, mais en tant que politiciens nous devons aussi écouter les entreprises du secteur qui sont de bonne foi et élaborent elles-mêmes des instruments. Autrement, nous nous enfermons dans notre tour d'ivoire, ce que nous ne voulons pas. C'est pourquoi j'espère qu'on tiendra compte de mes suggestions d'aujourd'hui.

Demande d'explications de Mme Els Schelfhout au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé des Affaires européennes sur «la viabilité financière des centres de jour pour patients palliatifs» (n° 4-22)

M. le président. – M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre, répondra.

Mme Els Schelfhout (CD&V–N–VA). – *Les centres de jour pour patients palliatifs éprouvent des difficultés financières. Selon le professeur de médecine palliative Wim Distelmans, ils sont pourtant précieux en fin de vie.*

Les patients palliatifs contraints de quitter l'hôpital ne peuvent généralement pas rentrer chez eux parce que leur partenaire travaille ou parce qu'ils ont besoin de traitements médicaux simples. Les centres de jour font donc la soudure entre l'hôpital et le domicile.

Les statistiques montrent que 40% des personnes souhaitent mourir à la maison. Dans notre société vieillissante, le rôle des centres de jour est d'autant plus important que toutes les personnes nécessitant de soins ou une aide ne peuvent pas bénéficier d'un accueil adapté en maisons de repos.

À l'époque, les ministres Vandenbroucke et Aelvoet avaient soutenu financièrement les dix centres de jour créés. Rudy Demotte a par la suite supprimé les subventions fédérales accordées à ces centres.

Du côté flamand, Inge Vervotte a voulu redresser la situation mais le financement est néanmoins retombé à un tiers des fonds nécessaires. Pour obtenir des moyens supplémentaires,

tien opgerichte dagcentra financieel ondersteund. Minister Rudy Demotte, opvolger van Frank Vandenbroucke, vond de dagcentra ongeschikt en schafte de federale subsidies af.

Aan Vlaamse kant heeft Inge Vervotte de draad weer opgenomen. De financiële ondersteuning is wel teruggevallen op een derde van de benodigde fondsen. Om aanvullende inkomsten te verwerven wordt dan maar gebedeld bij de provincies, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de gemeentebesturen.

Vlaams minister van Volksgezondheid Steven Vanackere wil nu meer geld gaan zoeken, vooral bij het RIZIV. Hij wil zeker minstens één dagcentrum per provincie. In Engeland zijn er 250 ondersteunende dagcentra. Verhoudingsgewijze zijn er in Vlaanderen 40 tot 50 dergelijke centra nodig.

Waarom heeft minister Demotte destijds de federale subsidies geschrappt?

Kan die financiële steun op korte termijn worden hervat?

Hoe zit het subsidiedossier in mekaar?

Hoe kunnen de dagcentra federaal voldoende gestimuleerd en ondersteund worden?

De heer Vincent Van Quickenborne, staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de eerste minister. – Ik lees het antwoord van de minister.

Eerst en vooral wens ik te benadrukken dat de palliatieve dagcentra nog steeds federaal gefinancierd worden. Van een afschaffing van de federale financiering is dus geen sprake. Wel is het zo dat deze federale financiering sinds 2006 ter beschikking wordt gesteld van de gemeenschappen en gewesten.

De dagcentra voor palliatieve zorg werden aanvankelijk georganiseerd onder de vorm van proefprojecten die ingesteld werden bij het RIZIV, maar deze proefprojecten bleken de verwachtingen niet in te lossen. Onder meer de lage bezettingsgraad van de palliatieve dagcentra leidde ertoe dat de proefprojecten op 1 januari 2006 werden beëindigd. Drie op de tien dagcentra hadden trouwens reeds vóór 2005 op eigen initiatief hun werkzaamheden stopgezet.

In Protocol nr. 3 van 13 juni 2005 over het te voeren ouderen- en zorgbeleid bereikten de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten een overeenkomst om in het raam van de RVT-equivalenten een oplossing te vinden voor een palliatief zorgaanbod dat in de plaats zou komen van de financiering van de proefprojecten door het RIZIV.

Het beschikbare budget werd omgezet in RVT-equivalenten en op die manier werden in totaal 15 RVT-equivalenten verdeeld over de gemeenschappen en gewesten: 12 RVT-equivalenten voor de Vlaamse Gemeenschap en 3 RVT-equivalenten voor het Waalse Gewest.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 december 2006 betreffende de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging voor projecten inzake palliatieve dagverzorging, konden tot 1 juli 2007 overeenkomsten worden gesloten tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten. In deze overeenkomsten wordt in een bijzondere regeling voorzien voor de financiering in het raam van de verplichte verzekering voor geneeskundige

il a été fait appel aux provinces, à la Commission communautaire flamande et aux communes.

Le ministre flamand de Santé, Steven Vanackere, souhaite obtenir davantage d'argent, surtout de la part de l'INAMI. Il veut que chaque province compte au moins un centre de jour.

Pourquoi le ministre Demotte a-t-il supprimé les subventions fédérales ?

Ces subventions peuvent-elles être rétablies à court terme ?

Comment le dossier des subventions se présente-t-il ?

Comment stimuler et soutenir suffisamment les centres de jour ?

M. Vincent Van Quickenborne, secrétaire d'État à la Simplification administrative, adjoint au premier ministre. – *Je vous lis la réponse du ministre.*

Je tiens d'abord à souligner que les centres de jour pour soins palliatifs bénéficient toujours d'un financement fédéral mais que, depuis 2006, ce financement est mis à la disposition des Communautés et Régions.

Au départ, les centres de jour pour soins palliatifs ont été organisés dans un projet pilote lancé par l'INAMI mais l'expérience n'a pas répondu aux attentes. Le faible taux d'occupation des centres a ainsi amené à mettre fin au projet pilote le 1er janvier 2006.

Dans le protocole n° 3 du 13 juin 2005 concernant la politique de la santé à mener à l'égard des personnes âgées, l'autorité fédérale, les Communautés et Régions sont convenues de trouver une solution, dans le cadre de l'utilisation des équivalents MRS, pour assurer une offre de soins palliatifs en remplacement du financement des projets pilotes par l'INAMI.

Le budget disponible a été converti en équivalents MRS, ce qui a permis de répartir un total de 15 équivalents MRS : 12 pour la Communauté flamande et 3 pour la Région wallonne.

L'arrêté royal du 8 décembre 2006 relatif à l'intervention de l'assurance soins de santé en faveur de projets de soins palliatifs de jour permettait à l'autorité fédérale, aux Communautés et Régions de conclure des conventions jusqu'au 1er juillet 2007.

Ces conventions peuvent être conclues pour une durée maximale de trois ans et prévoient les modalités du financement, lequel dépend de l'occupation minimale. Cette occupation minimale se monte, pour l'ensemble des projets en 2006, 2007 et 2008 à respectivement au moins 4.572, 5.019 et 5.475 admissions de jour.

Quant au nombre d'admissions de jour à atteindre, il importe de préciser que, depuis 2006, le groupe de patients visés ne se

verzorging en uitkeringen van geneeskundige verstrekkingen die worden verleend in de projecten voor palliatieve dagverzorging.

Deze overeenkomsten kunnen gesloten worden voor een termijn van maximaal drie jaar en bevatten onder meer de regels voor de financiering, die afhankelijk is van een minimale bezettingsgraad. In 2006, 2007 en 2008 bedraagt de minimale bezetting voor het geheel van de projecten respectievelijk minstens 4.572, 5.019 en 5.475 dagopnames.

Met betrekking tot het aantal te realiseren dagopnames is het belangrijk dat er sinds 2006 sprake is van een uitbreiding van de patiëntendoelgroep, waardoor deze niet langer beperkt wordt tot palliatieve patiënten in de terminale fase.

De projecten zullen worden geëvalueerd door een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van het RIZIV, de verzekeringsinstellingen en de betrokken gemeenschappen en gewesten.

De doelstellingen van deze evaluatie zijn de volgende:

Ten eerste, uitwisseling van ‘goede praktijkvoering’ onder de verschillende partijen mogelijk maken;

Ten tweede, nagaan of de projecten een meerwaarde inzake opvang en zorg realiseren;

Ten derde, bepalen welke kostprijs-elementen ten laste moeten worden genomen door de gemeenschappen en gewesten en welke kosten ten laste kunnen worden genomen door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging;

Ten vierde, onderzoeken of het project tot het hele grondgebied kan of moet worden uitgebreid, dan wel of de financiering van een project moet worden stopgezet.

Het resultaat van deze evaluatie wordt uiterlijk op 30 juni 2008 aan het Verzekeringscomité voorgelegd.

(De vergadering wordt gesloten om 16.45 uur.)

limite plus aux patients palliatifs en phase terminale.

Une évaluation des projets sera faite par un groupe de travail composé de représentants de l'INAMI, des organismes assureurs et des Communautés et Régions concernées.

Les objectifs de cette évaluation sont les suivants :

1° permettre l'échange de « bonnes pratiques » entre les différentes parties ;

2° vérifier si les projets réalisent une plus-value en matière d'accueil et de soins ;

3° déterminer les coûts qui doivent être pris en charge par les Communautés et Régions et les coûts qui peuvent être pris en charge par l'assurance obligatoire soins de santé ;

4° examiner si le projet peut ou doit être étendu à tout le territoire, ou s'il faut mettre un terme au financement d'un projet déterminé.

Le résultat de cette évaluation est présenté au Comité de l'assurance le 30 juin 2008 au plus tard.

(La séance est levée à 16 h 45.)